

SLUTEVALUERING FRIKOMMUNE- FORSØG 2

Helhedsperspektiv på den
iværksatte støtte

Frej Andersen og Marianne Østermark
Jørgensen, Ikast-Brande Kommune
December 2020

Resume

Med denne evaluering afsluttes frikommuneforsøget; Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte, som Ikast-Brande Kommune har været godkendt til siden 1. maj 2018. Frikommuneforsøget er opstået på baggrund af den økonomiaftale, som Regeringen og KL blev enige om at igangsætte i 2016. Ikast-Brande Kommune deltager også i en et andet Frikommuneforsøg "Børn som vores vigtigste ressource" sammen med Gladsaxe og Guldborgsund Kommuner. Dette forsøg evalueres af VIVE – Det Nationale Forskning- og Analysecenter for Velfærd.

Det langsigtede mål med frikommuneforsøget "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" er at øge trivlsen for udsatte børn, unge og familier. Vejen hertil sker først og fremmest gennem fritagelse fra elementer Serviceloven, som giver tilladelse til at ændre den nuværende opdeling mellem de forskellige foranstaltninger i Lov om Social Service § 52, stk. 3, nr. 2, 3, 5 og 9, og i stedet samle dem under en samlet indsats, som i forsøget kaldes 'familieorienteret indsats'.

Evalueringens empiriske grundlag består hovedsageligt af kvalitative data indsamlet gennem interviews med hhv. familier, socialrådgivere og familiebehandlere. Derudover inddrages kvantitative data fra Familiehusets FIT database.

Resultaterne af slutevalueringen af Frikommuneforsøget viser, at det er lykkedes at skabe en mere fleksibel og gennemskuelig indsats over for udsatte familier i Ikast-Brande Kommune. Der bliver i højere grad anlagt en helhedsbetragtning på støtten til barnet, den unge og familien, samtidig med, at der er sparet for unødigt bureaukrati og dokumentation i socialrådgiverens arbejde.

Frikommuneforsøget har dermed bidraget til, at familiernes forløb i Familierådgivningen og i Familiehuset bliver anskuet, som en cirkulær proces, der i højere grad end den nationale lovgivning tager højde for, at familiernes livssituation ofte er kompleks og foranderlig.

Evalueringen er udarbejdet af konsulenter ansat under Børne- og Familiechef Anton Rasmussen.

Indhold

Resume	1
Baggrund	4
Præsentation af Frikommuneforsøg 2	5
Fra lineært til cirkulær sagsforløb	6
Metode	7
Transskribering og anonymisering af informanter.	8
Slutevalueringens opbygning	9
Delanalyse 1: Om oplevelsen af fleksibilitet i tilrettelæggelsen af familieorienteret indsats	10
Borgernes oplevelse af fleksibilitet.....	10
Socialrådgivernes oplevelse af fleksibilitet	11
Familiebehandlernes oplevelse af fleksibilitet	13
Sammenfatning	14
Delanalyse 2: Om oplevelse af inddragelse i egen sag og sagsforløb.....	15
Borgerens oplevelse af inddragelse.....	15
Socialrådgiverens oplevelse af inddragelse	16
Familiebehandlernes oplevelse af inddragelse af borgere.....	17
Sammenfatning	19
Delanalyse 3: Om effekt af indsatsen	20
Borgerens oplevelse af effekt med indsatsen	20
Socialrådgivernes oplevelse af effekt	22
Familiebehandlernes oplevelse af effekt	23
Effekt målt i FIT – Feedback Informed Treatment.....	24
Average session – gennemsnitlig behandling i sager	25
Average Treatment Length (months) – Gennemsnitlig behandlingstid i måneder.....	26
Effect size.....	27
Sammenfatning	28
Delanalyse 4: Om oplevelsen af retssikkerhed	29
Borgernes perspektiv på retssikkerhed.....	29
Socialrådgivernes perspektiv på retssikkerhed	30
Familiebehandlernes perspektiv på retssikkerhed	31
Sammenfatning	33
Konklusion og perspektivering	34
Familiernes oplevelse af frikommuneforsøge.....	34
Socialrådgivernes oplevelse af frikommuneforsøget	35
Familiebehandlernes oplevelse af frikommuneforsøget	35
Endelig konklusion	36
Perspektivering.....	37
Fleksibilitet.....	37

Socialrådgiverens rolle	37
Retssikkerhed for borgeren.....	37
Betydningen for udviklingen af det sociale arbejde med udsatte familier	38
Bilagsliste	39
Bilag 1. Projektbeskrivelse af Frikommuneforsøg "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" 39	
Bilag 2: Evalueringsdesign "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte"	45
Bilag 3 Interviewguide Forældre og børn	50
Bilag 4 Interviewguide Socialrådgivere.....	54
Bilag 5 Interviewguide Familiebehandlere.....	57
Bilag 6 FIT – Feedback Informed Treatment	61
ORS-skemaet.....	62
SRS-skemaet	62
Parallele bedømmelser	63
FIT Data fra Familiehuset Ikast-Brande Kommune.....	64
Udtræk 2016-2017	64
Udtræk 2017-2018	66
Udtræk 2018-2019	68
Udtræk 2019-2020	70

Baggrund

Regeringen og KL nåede i økonomiaftalen med kommunerne i 2016 til enighed, om at igangsætte et nyt frikommuneforsøg i perioden 2016-2020. Målet med frikommuneforsøgene er, at kommunerne kan bidrage til at frembringe ny viden og praktiske erfaringer, der kan bidrage til effektivisering og forbedre styringen i kommunerne.

Ikast-Brande Kommune er i forsøgsperioden godkendt af Social- og Indenrigsministeriet til to frikommuneforsøg i frikommunenetværket "Børn som vores vigtigste ressource".

Det første frikommuneforsøg har titlen; Fra dokumentation til relation, og evalueres løbende af VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, midtvejs i 2019 og slut i 2020. Ikast-Brande Kommune danner i dette frikommuneforsøg frikommunenetværk med Guldborgsund og Gladsaxe kommune.

Det andet frikommuneforsøg; Mulighed for Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte, deltager Ikast-Brande Kommune, som den eneste. Det overordnede, langsigtede mål med frikommuneforsøgene er, at øge trivselen for udsatte børn, unge og familier. Dette gøres ved at omlægge socialrådgivernes ressourceforbrug fra dokumentation til hurtigere at kunne ændre og korrigere i indsatsen over for familierne. Vejen hertil sker først og fremmest gennem fritagelse fra elementer i serviceloven, som giver tilladelse til at ændre den nuværende opdeling mellem de forskellige foranstaltninger i Lov om Social Service § 52, stk. 3, nr. 2, 3, 5 og 9, og i stedet samle dem under en samlet indsats, som i forsøget kaldes 'familieorienteret indsats'.

Frikommuneforsøget "Mulighed for Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" evalueres løbende i oktober 2019 og til slut 2020 af interne konsulenter under børne- og familieafdelingen i Ikast-Brande Kommune. Denne evaluering omhandler således forsøget "Mulighed for Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte", og denne evaluering skal ses som et supplement til VIVEs evaluering af frikommuneforsøg 1, og skal forsøge at indfange de elementer af forsøget, som VIVE ikke har fokus på i deres evaluering – og alligevel vil der være sammenfald. Derfor vil tal fra VIVEs evaluering også blive brugt i denne evaluering.

Målet med slutevalueringen er i første omgang, at præsentere resultater og samtidig sætte fokus på, hvad der skal arbejdes videre med i forlængelse af frikommuneforsøgene.

Forsøget har lovgivningsmæssig hjemmel i: Lov om Social Service § 184, stk. 1¹.

¹ Jf. Midtvejsevalueringen

Præsentation af Frikommuneforsøg 2

Frikommuneforsøget; "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" skal skabe bedre mulighed for hurtig, fleksibel, tilpasset og gennemskue indsats for børn, unge og familier, som har behov for støtte efter Lov om Social Service § 52, stk. 3, nr. 2, 3, 6 og 9.

Ønsket er, at ændre den opdeling, der er mellem de forskellige typer af foranstaltninger i Servicelovens § 52, stk. 3, så det i højere grad bliver muligt, at anlægge en samlet helhedsbetragtning på støtten til barnet, den unge og familien. Som følge af opdelingen mellem de forskellige typer af tilbud efter Lov om Social Service § 52 stk. 3, skabes der i dag et unødigt bureaukrati i forbindelse med socialrådgiverens beslutning om og selve iværksættelse af støtte i familien, samt løbende justering. Livssituationen hos udsatte børn, unge og familier kalder på en hurtig og fleksibel indsats – og her er den nuværende lovgivning en barriere.

Det er en grundtanke, at det for familierne er mindre relevant, om de får tilbud om praktisk pædagogisk støtte, familiebehandling, kontaktperson eller psykologsamtaler, så længe familien hele tiden er inddraget i egen sag, og der samarbejdes mod et fælles mål omkring den ønskede forandring. Ikast-Brande Kommune er med godkendelse af frikommuneforsøget; "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" godkendt til, at samle Servicelovens paragraf 52 stk. 3. nr. 2, 3, 6 og 9 til én samlet familieorienteret indsats.

Vurderes et barn eller ung at være i målgruppen for særlig støtte i form af en familieorienteret indsats, så iværksættes denne indsats på baggrund af de aftaler, der er indgået på netværksmøder i samarbejde med barnet, familien og det øvrige netværk. Når en familie modtager hjælp sendes sagen i Familiehuset, hvor familiebehandleren sammen med barnet og familien sammensætter indsatsen. Hvis den iværksatte indsats ikke vurderes at opfylde de mål, som barnet og familien har for indsatsen, så vil det med forsøget være muligt at ændre og korrigere i indsats uden socialrådgiveren først skal foretage nye afgørelser og partshøringer. Herved skabes der et mere cirkulært sagsforløb med løbende justering og tilpasning fra ud fra den enkelte families behov. Barnet, den unge og familien skal modtage præcis den støtte de har behov for, når de har brug for det – og her er ventetid en faktor, som skal begrænses.

Frikommuneforsøget går hverken på kompromis med familiens retssikkerhed eller de forvaltningsretlige principper. Barnet og forældrene er derfor sikret klageadgang, såfremt der træffes afgørelser, som de ikke er enige i på samme niveau, som den nationale lovgivning på området gør det i dag.

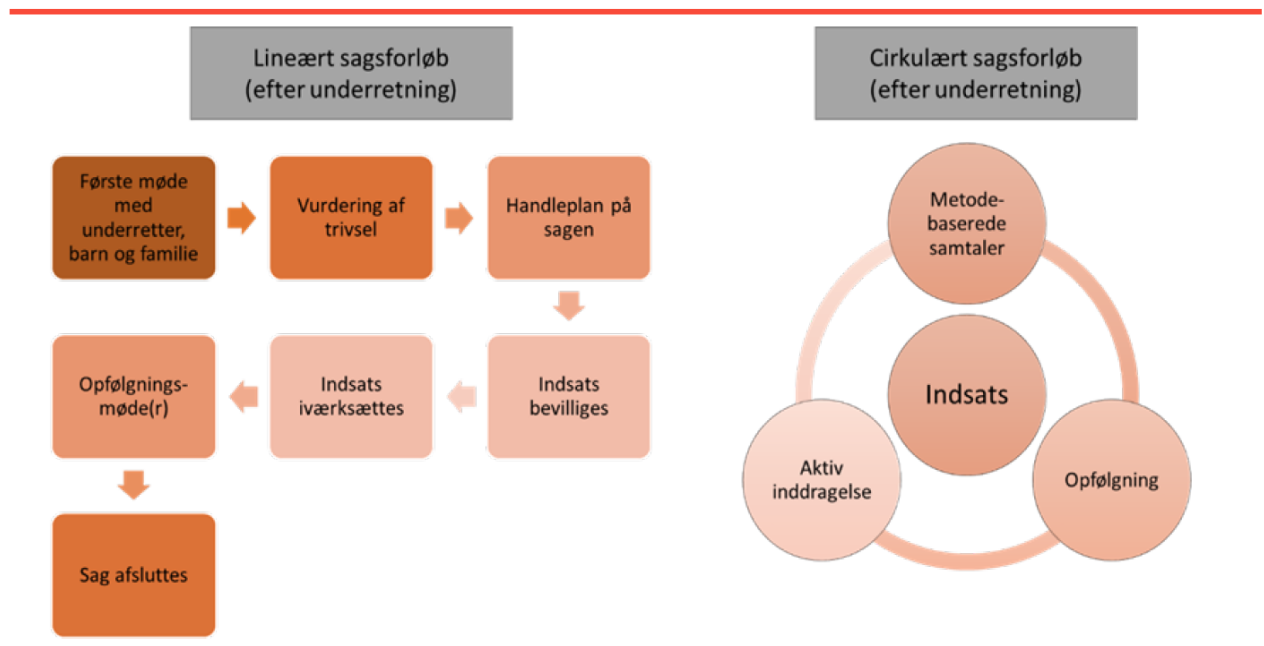
Det er vigtigt at være opmærksom på, at frikommuneforsøget udelukkende retter sig mod de problemstillinger, som skønnes at kunne afhjælpes gennem de forebyggende foranstaltninger. Alle sager om vold eller overgreb, eller hvor der vurderes at være et potentielt anbringelsesgrundlag er ikke i forsøgets målgruppe. Her arbejder socialrådgiverne efter den nationale lovgivning på området.

For yderligere beskrivelse af frikommuneforsøg 2 "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" henvises til vedlagte bilag 1, hvor den fulde projektansøgning vedlægges².

Fra lineært til cirkulær sagsforløb

Frikommuneforsøget; Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte bygger videre på den cirkulære forståelse af familiens sagsforløb, som blev præsenteret i projektansøgningen til det første frikommuneforsøg. Ønsket er at skabe en proces, der i større grad end tidligere understøtter cirkulære erkendelses- og læringsprocesser i familierne, og hvor der samtidig er en mere agil tilgang til udredning og iværksættelse af indsatser.

Ikast-Brande Kommune ønsker at anskue familiernes sagsforløb som en foranderlig udviklingsproces, hvor inddragelse, justering af indsats, opfølgning mm. ikke ses som en lineær proces, hvor man bevæger sig fra A til B, men i stedet som en proces, hvor der hele tiden opstår nye behov, som kalder på, at indsatsen skal revideres og tilpasses til familien. Dette er eksemplificeret i nedenstående figur.

Kilde: Gladsaxe, Guldborgsund og Ikast-brande kommunes projektansøgning

Som et vigtig element i denne tilgang til familierne, arbejder Ikast-Brande Kommune ud fra den løsningsfokuserede tilgang Signs of Safety, som har et stærkt fokus på familiens egne ressourcer og deres netværk. Samtidig gør dette frikommuneforsøg også op med det klassiske årsagsfokus, hvor barnet og familiens udfordringer kan spores tilbage til en given årsag.

² Jf. Midtvejsevaluering.

Metode

Ikast-Brande Kommune vil i denne slutevaluering benytte kvalitative og kvantitative data. De kvalitative data udgøres af 3 interviews med familier, som har modtaget en indsats inden for forsøgets ramme, ét fokusgruppinterview med 3 familiebehandlere, et fokusgruppinterview med 3 teamledere i Familiehuset, ét fokusgruppinterview med 3 socialrådgivere og et fokusgruppinterview med 2 teamledere fra Familierådgivningen.

Alle de interviewede medarbejdere er tilfældig udvalgt, så de ikke repræsenterer en bestemt gruppe, der hverken er for eller imod frikommuneforsøget. Teamlederne i Familiehuset og i Familierådgivningen er ikke tilfældig udvalgt, da vi har valgt at interviewe dem alle. Samtidig er det væsentlig at gøre opmærksom på, at det begrænsede antal informanter ikke kan udtale sig repræsentativt for hele den gruppe de repræsenterer – det gælder både borgere, socialrådgivere og familiebehandlere. Derfor skal resultaterne ses som indikationer, der kan belyse forsøget.

Alle informanterne er interviewet om følgende kategorier;

Table 1.1

<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere fleksibiliteten i tilrettelæggelsen af familieorienteret indsats?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere involveringen og medinddragelsen af borgerne i den familieorienteret indsats?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere effekten af indsatsen?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere retssikkerheden for borgeren?

De kvantitative data bliver i evalueringen udtrykt gennem de FIT-data, som Familiehuset bruger i samarbejde med børn, unge og familier. FIT (Feedback Informed Treatment) er et evidensbaseret dialog- og evalueringsredskab, som består af to skemaer: ORS (Outcome Rating Scale) og SRS (Session Rating Scale). Ikast-Brande Kommune vil trække FIT outcome data ud på ORS-scoren over alle de familier, der har modtaget familieorienteret indsats efter frikommuneforsøgets start. Herved bliver det muligt at se tendenser på, om de familier, som modtager en familieorienteret indsats, hurtigere kommer i trivsel, så sagen hurtigere kan lukkes.

Da SRS-scoren rent kvantitativt ikke siger noget omkring familiernes oplevelse af fleksibilitet i indsatsen, er denne blevet indsamlet kvalitativt gennem de 3 interviews med familierne. Ved at operationalisere SRS-scoren til en række spørgsmål i interviewguiden (bilag 3), bliver det muligt at se, om den iværksatte indsats har haft en positiv effekt over for familien. Derudover bliver det

muligt, at undersøge om familierne oplever, at det har været muligt at ændre i indsats og metode undervejs i forløbet. For yderligere beskrivelse se bilag 6, hvor en mere udførlig forklaring af FIT vedlægges.

Nedenstående tabel viser en oversigt over, hvornår der indsamles data i forsøget. For yderligere info omkring dette henvises der til frikommuneansøgningen i bilag 1 og det færdige evalueringdesign for forsøget bilag 2.

Tabel 1.2.

	2019 midtvejsevaluering	2020 slutevaluering
1. Inddragelse af VIVE's evaluering af frikommuneforsøg 1.	Efterår 2019	Efterår 2020
2. Interview med børn, unge og forældre	Der gennemføres 5 semistrukturerede interviews i efteråret 2019	Der gennemføres 3 semistrukturerede interviews i efteråret 2020
3. Interview med socialrådgivere og familiebehandlere	Der gennemføres 2 semistrukturerede interviews med 2 socialrådgivere og familiebehandlere	Der gennemføres fokusgruppeinterview med 3 socialrådgivere, 3 Familiebehandlere og med teamlederne fra hhv. Familiehus og Familierådgivning.
4. FIF – trivselsdata og effektmåling	Data udtrækkes fra ca. 2000 sessioner efterår 2019	Data udtrækkes fra ca. 2000 sessioner efterår 2020

Transskribering og anonymisering af informanter.

Alle interviews er transskriberet så ordret, som det har kunne lade sig gøre, og er efterfølgende blevet kodet ud fra de fire fokuspunkter i analysen, som er vist i tabel 1.1. Navnene på borgere, socialrådgivere og familiebehandlere, som medvirker i denne evaluering er ændret og anonymiseret. Derudover vil de navne, som informanterne bruger og citeres for løbende i evaluering, også blive ændret for at sikre fuld anonymisering. De forskellige informanter vil i evalueringen blive refereret til på følgende måde;

Tabel 1.3.

Borgere	If1, If2, If3, If4, If5, if6
Socialrådgivere	S1,S2, S3
Teamleder Familierådgivningen	SLE1 og SLE2
Familiebehandlere	f1, f2, f3
Teamleder Familiehus	Ftl1, ftl2, ftl3

Slutevalueringens opbygning

Midtvejsevalueringen er bygget op omkring 4 analyseafsnit. Vi starter således ud med at belyse de interviewede borgere, socialrådgivere og familiebehandlers oplevelse af fleksibiliteten i den familieorienteret indsats. Dette følges af andet kapitel, som omhandler involvering og medinddragelse og tredje og fjerde kapitel, som først behandler effekten af indsatsen og dernæst borgerens retssikkerhed. Alle delanalyser afsluttes med en kort sammenfatning. Til sidst afrundes evalueringen med en konklusion og en perspektivering.

Bagerst i rapporten er en række bilag, der dels beskriver evalueringsdesign, de godkendte arbejdsgange, interviewdesign både til borgere, socialrådgivere og familiebehandlere og FIT data.

Delanalyse 1: Om oplevelsen af fleksibilitet i tilrettelæggelsen af familieorienteret indsats

Borgernes oplevelse af fleksibilitet

Frikommuneforsøget lægger op til, at der kan skabes en øget fleksibilitet i tilrettelæggelsen af indsatsen over for borgeren, da der ikke skal træffes nye afgørelser (inklusiv partshøring, frister, skriftlige afgørelser mv.) når socialrådgiveren ønsker at justere indsatsen fra eksempelvis familiebehandling til praktisk pædagogisk støtte. Vi har derfor forsøgt, at spørge de interviewede familier omkring, hvordan de oplever fleksibiliteten i tilrettelæggelsen af indsatsen. Udfordringen med disse spørgsmål er, at familierne ikke nødvendigvis ved, hvordan praksis var inden frikommuneforsøget, og at de ikke nødvendigvis "opdager", at der sker en fleksibel justering i deres indsats.

Til spørgsmålet om, hvordan familierne oplever fleksibiliteten i indsatsen i forhold til at ændre eller justere indsatsen fortæller en af de interviewede familier;

"If3. Ja det har der. Til at starte med kom hun egentlig ret tit, men nu er det sådan, at hun kommer hver fredag. Det blev fredag, fordi der skal jeg ind til Kim i gruppeterapi, og så er det helt frisk i hukommelsen, hvad jeg har snakket med Familiebehandleren om. Så kan jeg tage det med videre i gruppen, og få vendt det der inde. Så det er meget rart, at det fungerer på den måde".

På samme måde som ved midtvejsevalueringen, så hænger fleksibiliteten for familierne meget sammen med familiebehandlerens mulighed for at justere indsatsen, så det passer ind i deres hverdag og ud fra, hvad der giver mening i den konkrete situationen. Samme familie udtaler videre;

"If3. ja lige præcis. Os fordi om fredagen er mit hoved i gang alligevel, så jeg kan lige så godt snakke med Familiebehandleren og med Kim, fordi så hænger det sammen. Os fordi jeg så ikke skal bruge to dage på at tænke på det. Det er nemlig meget anstrengende, og jeg er fuldstændig færdig".

En anden familie fortæller undervejs i interviewet, at de løbende har fået justeret deres indsats. Oprindeligt var de bevilget en indsats, der primært bestod af familiebehandling (neurofeedback og samtaler). Derudover ønskede de, at få en vejleder omkring autisme tilknyttet. Her er familiens oplevelse, at denne indsats blev iværksat hurtigt, efter de havde ønsket det;

"If5. og så var det vi spurgte, om vi ikke kunne få hende autismevejlederen på banen, og det fik vi bevilget ret hurtigt".

Samme familie har dog også en oplevelse af, at sagsbehandlingen i andre tilfælde tager meget lang tid:

"If5: (...) Og det er lidt den oplevelse, vi sidder med, at alting tager tre måneder. Hvorimod da vi talte med autismevejlederen om, at vi gerne ville have et møde med gymnasiet, så aftalte hun et møde dagen efter. Den oplevelse har vi ikke ved kommunen".

Sammenfattet oplever familierne en fleksibilitet ift. at indsatsen tilrettelægges ud fra familiens ønsker og praktiske behov. Desuden oplever en familie, at indsatsen i nogle tilfælde hurtigt kunne suppleres, men i andre tilfælde gik sagsbehandlingen for langsomt.

Socialrådgivernes oplevelse af fleksibilitet

Socialrådgiverne er blevet spurgt om, hvordan de oplever mulighederne for en fleksibel tilrettelæggelse af hjælpen til familien. Dette emne handler særligt om, at Ikast-Brande Kommune med frikommuneforsøg 2 har ønsket at undersøge, om man med sammenlægningen af de fire forskellige indsats i § 52 i Lov om Social Service kan skabe en mere fleksibel indsats for familierne.

Socialrådgiverne giver forskellige eksempler på, hvordan de oplever mulighederne for en fleksibel tilrettelæggelse af indsatsen for borgerne. I dette citat fortæller socialrådgiveren om, at hun oplever, at de nye arbejdsgange og fritagelser sparer meget tid, som i stedet kommer familierne til gode;

"S1: Det kan jo være timer! For selv om de har sagt ja til en foranstaltning eller de var lidt i tvivl, så skulle du sende en ud – partshøring... vi påtænker at træffe denne afgørelse, I skal vende tilbage inden for 14 dage. Og så skal man have det i kalenderen om 14 dage og ringe ud til dem. Og hvis man ikke hører fra dem, så skal man sende en ny afgørelse ud – og igen med en klagefrist. Det har igen noget at gøre med, hvor lang tid der går før borgeren kommer i gang, men det har også noget at gøre med, at man bruger lang tid på at komme i kontakt med borgerne. Jeg tænker, at det er flere timer".

Der spares således meget ventetid for borgerne og flere timers administrativt arbejde for socialrådgiverne, når der ikke længere skal træffes nye afgørelser ved skift mellem eksempelvis familiebehandling og praktisk pædagogisk støtte, samtidig med at partshøringen sker med det samme på netværksmødet.

En anden form for fleksibilitet er Familiehusets mulighed for at skifte indsats løbende i behandlingsforløbet, når de kan se et behov for det. En af socialrådgiverne nævner også, at de opfølgende netværksmøder kan bruges til at justere indsatsen, såfremt der ikke er sket de nødvendige fremskridt i familiens situation.

"S2: jeg synes egentligt, at vi når vi holder opfølgingsmøder – hvis problemerne stadig er de samme, så kan man godt stille spørgsmålstegn ved, om vi rykker nok på denne måde, eller om vi skal tænke noget andet. Og der synes jeg egentlig, at de er ok gode til at gribe den, og sige at man kan gøre noget andet i stedet for".

En af socialrådgiverne oplever også, at overgangen mellem foranstaltningerne bliver mere meningsfulde for borgerne, fordi det foregår gennem en dialog, frem for at de modtager afgørelser;

“SLE1: Ja hvis vi skal skifte indsats. Og det er måske også noget... jeg synes, at der er mere flydende overgang mellem foranstaltningerne. Altså hvis vi skal gå fra familiebehandling til støttekontaktperson. Der føler jeg også, at borgerne mere kan se meningen i det – kontra at vi skal sidde og lave en afgørelse på det og give en begrundelse for, hvorfor det er en god ide – så bliver vi enige om det på mødet”.

En af socialrådgiverne oplever modsat de andre, at familiebehandlerne ikke skifter indsats så ofte;

“SLE2: I forhold til det med fleksibiliteten, så har jeg ikke erfaring for at de har skiftet så meget rundt”.

Dette kan også handle om et organisatorisk dilemma, som er opstået: Hvem har retten til at definere problemet og sammensætningen af indsatsen. Det bliver fortalt af en af teamlederne i familierådgivningen:

“SLE2: Ift. de tilbagemeldinger jeg får fra mit team, så har det været... så har der ikke været den store fleksibilitet. Og der er mange forskellige fortællinger om, hvorfor der ikke har været den store fleksibilitet. Altså lidt kampen om at definere problemet – når der er en rådgiver, der har vurderet, at det faktisk er det her, som jeg gerne vil have arbejdet på i familien, og så kommer sagen over i Familiehuset, og så har de måske en anden tilgang til det og tilbyder eksempelvis neurofeedback, når man egentlig havde behov for praktisk pædagogisk støtte i hjemmet”.

Ovenstående dilemma opleves som udfordrende, og det kan afføde faglige diskussioner om, hvad indsatsen skal være, hvilket man skal være gearret til som organisation. En anden teamleder udtaler i forlængelse heraf;

“SLE1: Det udfordre jo den klassiske BUM-model. Og det er ligeledes en omvæltning for os, der sidder i forvaltningen, at man egentlig videregiver noget kompetence til Familiehuset”.

Familiebehandlernes oplevelse af fleksibilitet

Familiehusets medarbejdere – her kaldet 'familiebehandlernes' er den medarbejdergruppe, som i stor udstrækning forvalter den fleksibilitet, som frikommuneforsøget giver mulighed for i forhold til at skifte mellem de forskellige foranstaltningstyper: Praktisk pædagogisk støtte, Familiebehandling, Støtte Kontaktperson og Anden støtte. I praksis er det Familiehusets medarbejdere, som vurderer, hvilken karakter indsatsen skal have inden for den givne ramme.

En af teamlederne i Familiehuset fortæller her, hvordan hun bruger de nye muligheder i lovgivningen til at skabe en mere fleksibel indsats over for familierne, samtidig med at de hurtige kan skifte i indsats, såfremt der efterfølgende er behov for det;

FTL2: Det har den positive effekt, at vi hurtigt kan omstille, hvis vi kan mærke med en familie, at det ikke giver mening – at vi hurtigt kan lave en anden indsats. Der er ikke nogen ventetid og vi kan hurtigt træffe den afgørelse uden forsinkelse, og vi kan sadle om, når der er noget, der ikke giver mening. Det er den væsentligste ting. Det har også den effekt, at hvis jeg er i tvivl... så er jeg ikke så bange for at tage en beslutning, fordi jeg ved, at jeg kan gøre det om, og jeg kan tale med familien om det.

Flere af familiebehandlernes oplever også en større kreativitet og faglighed i deres arbejde med familierne pga. den øgede frihed til, at sammensætte indsatsen sammen med familierne;

FB1: Jeg tænker, at der er smidighed i det her med, at vi har lov til at tænke kreativt. Vi kan drøfte i teamet, om vi skal gøre noget andet. Så der kan blive hurtigere skift. Og at man ikke er koblet op på rådgiveren på den måde. Det er den positive del.

FB3: Jeg synes, også at vores faglighed får lov til at komme i spil på en anden måde i dette forsøg, hvor der ikke er bestilt en bestemt opgave. Men at vi hele tiden skal holde os fast i en faglig vurdering af: Hvad giver mening her, og hvad gør, at familien kan gå nogle nye skridt.

Familiebehandlernes beskriver også, at fleksibiliteten er med til at sætte borgerens behov mere i centrum, samtidig med at der sker en besparelse af tid i forhold til tidligere arbejdsgange;

"FB3: Jeg tænker, at vi får meget familierne i centrum – deres behov i centrum. Og den fleksibilitet i at kunne møde dem her og nu. Men det sker jo stadig i samarbejde med rådgiverne. I de fleste sager, der har vi stadig tæt kontakt med rådgiverne. Men for mig virker det mere fleksibelt og med familien i fokus. Og familiens behov i fokus".

FB2: Det giver en fleksibilitet ift. når vi opdager, at en familie vil profiterer af eksempelvis PPS (praktisk, pædagogisk støtte, red.), så kan vi skifte med det samme, i stedet for at vente og have en pause, hvor der ingen behandling er, fordi man har afsluttet det ene og venter på, om rådgiver ønsker at sætte det andet i gang. Vi sparer borgerne for spildtid.

Selvom den generelle holdning blandt familiebehandlerne er, at de nye regler og arbejdsgange skaber større fleksibilitet i deres arbejde med familier, så peger familiebehandlerne også på, at der også kan være ulemper ved, at socialrådgiverne ikke vælger familiernes indsats;

FB1: eller ikke at tage stilling på... Der er jo nogen der bare siger: Det er en opgave for familiehuset, og så finder I ud af, hvordan I ordner det. Men det er jo ikke på den måde, at vi så kan sætte aflastning eller anbringelse ind. Den der forventning om, at vi skal kunne løse alt. Og i de situationer, hvor samarbejdet ikke fungerer, så kan man føle, at man bare glider af og sender det over – og bare siger: Det er jeres opgave. Men det er ikke det, der er mest af, vil jeg sige. Det synes jeg bare nogle gange, jeg hører.

Ovenstående familiebehandler oplever således i enkelte sager, at samarbejdet med socialrådgiveren bliver udfordret, idet socialrådgiveren kan have en forventning om, at Familiehuset skal kunne løse alt. Samme informant uddyber endvidere, at socialrådgiverens rolle kan blive mindre tydeligt, fordi de ikke længere har en opgave i at pege på indsatser;

"FB1: Når der ikke er krav til dem om det. De kan gøre det her med at sige, at den ligger hos Familiehuset og så ellers bare blive usynlige i samarbejdet. Så kan man sige, at hvis det lå hos dem, og de skulle tage stilling, så havde du en anden krog i dem. Men på denne måde kan de... Det gør det ikke så tit, men når det sker, så er det frustrerende".

Der er således et opmærksomhedspunkt omkring at sikre, at der stadig er enighed om, hvad socialrådgiverens rolle indeholder og at samarbejdet mellem myndighed og leverandør stadig er meningsfuldt.

Sammenfatning

Samlet set har de nye arbejdsgange skabt mere fleksibilitet i opgaveløsningen. Mulighederne for, at skifte indsats uden, at det kræver nye afgørelser bliver brugt og det opleves at spare tid – særligt for borgerne og i forhold til socialrådgivernes arbejdsmængde. Borgerne oplever primært fleksibiliteten i forhold til, at indsatsen tilrettelægges ud fra deres behov – også rent praktiske behov ved eksempelvis mødetidspunkter.

Familiebehandlerne oplever, at fleksibiliteten sætter deres faglighed i spil på en ny måde, da de hele tiden i samarbejde med familien skal vurdere, hvilken indsats der er den mest hensigtsmæssige ud fra den konkrete problemstilling.

Der er et opmærksomhedspunkt i forhold til, om fleksibiliteten nyttes tilstrækkeligt af familiebehandlerne, samtidig med at socialrådgiverens rolle kan blive utydeligt i samarbejdet. Dette element bliver yderligere behandlet i perspektiveringsafsnittet.

Delanalyse 2: Om oplevelse af inddragelse i egen sag og sagsforløb

Borgerens oplevelse af inddragelse

Et central element i frikommuneforsøget har været at øge inddragelsen af barnet, den unge og forældrene i deres sagsforløb. Med fritagelserne fra national lovgivning stiller det store krav til socialrådgivernes og familiebehandlernes inddragelse af familierne i tilrettelæggelsen af indsatsen, så det passer til deres behov og livssituation.

Når vi kigger på familiernes oplevelse af at blive inddraget, så er det overordnede indtryk, at de er tilfredse, med den måde de bliver inddraget på – både af socialrådgiveren og af familiebehandleren. Til spørgsmålet om hvordan de oplever inddragelsen på netværksmødet udtaler to familier;

IF1: Jeg synes, det er rart, at man har lidt stemme over, hvad det er vi skal prøve at have gjort inden næste møde. Men jeg synes også, det er rart, at der er nogen, der sætter de der mål op for tavlen for os.

IF4. ja der er ikke nogen, der ikke ved, hvad der bliver arbejdet med, og hvad der er blevet sagt.

For ovenstående familier er det vigtig, at det er synligt for mødedeltagerne, hvad planen er frem til næste møde og at alle deltagerne ved, hvad der skal arbejdes med. Derudover er der også familier som nævner vigtigheden i, at netværksmøderne bliver holdt for at sikre koordinering på tværs;

IF3. Det har været godt for mit vedkommende, at jeg ikke har skulle forklare ting tusind gange. De har f.eks. alle sammen hørt, hvad min behandler har sagt, og hvad familiebehandleren har sagt. At det ikke er hemmelighedsgjort på nogen måde. Det synes jeg er godt.

En familie oplevede, at det primært var de professionelle, som satte dagsordenen på netværksmødet, men de oplevede frihed til at sige hvad de ville, samtidig med at de var inddraget i at opsætte de mål, som der skulle arbejdes med;

IF1: Nej det er egentlig dem, men vi kan selvfølgelig altid komme med input der til. Det er det jeg fornemmer (...) det er dem der skriver målene op på tavlen, men de spørger ind til, hvad vi tænker om det, inden det bliver endeligt skrevet op på tavlen. Så er vi med til at sige – det kan vi godt.

I interviewene med familierne bliver de også spurgt ind til deres oplevelse af inddragelse i de beslutninger, der bliver taget i deres sag og typisk på netværksmøderne. Der er ikke nogen familier, der oplever, at blive presset til at sige ja eller ikke ved, hvad de siger ja til. En familie udtaler;

"IF3. Jeg synes ikke, der er blevet trukket noget ned over hovedet på mig. At jeg skulle sige ja til noget, jeg ikke havde lyst til. Det føler jeg ikke".

Der er også en familie, der nævner, at de godt kunne have ønsket sig mere engagement fra socialrådgiveren, og at det virkede til, at dokumentationen på tavlen fyldte mere end selve dialogen på netværksmødet;

"If4. Ja bortset fra, at jeg synes, hende der holdte netværksmødet gik mere op i, at hun skulle have dokumenteret, hun havde gjort noget. Hun skrev alting op, men det var ligesom om, at hun ikke hørte, hvad der blev sagt (...) det første møde handlede jo om, at vi sammen skulle finde ud af hvordan og hvorledes – hvordan det skulle foregå fremover. Der havde hun jo taget beslutningen før, og det var ligesom om, det hele kørte på rygraden, og det var bare en ny sag. Jeg oplevede, at alle de andre hørte efter – bare ikke hende, der holdte mødet".

Socialrådgiverens oplevelse af inddragelse

Når socialrådgiverne i interviewene bliver spurgt ind til inddragelse af borgerne, så oplever de generelt, at frikommuneforsøget frigiver mere tid til at ses med borgerne, fordi de igennem hyppige netværksmøder møder borgerne oftere end de gjorde tidligere. En socialrådgiver peger dog på, at frikommuneforsøget ikke nødvendigvis frigiver tid sammen med børnene, idet børnene som oftest sidder med på netværksmødet. Det kan gå ud over den relation, der tidligere blev skabt til en almindelig børnesamtale, og her har Corona-situationen haft en betydning;

S1: Ja, for vi har flere møder, så vi ser borgerne mere. Det frigiver dog ikke tid til at have børn med på møderne... selv om vi gerne vil. Nogle gange så kommer børnene til at sidde lidt i en klemme på mødet, og jeg får ikke altid det ud af dem... Nu her under corona, så har vi holdt børnesamtaler udendørs, og der får jeg en helt anden relation til børnene. Så frikommuneforsøget har givet mig en bedre relation til de voksne, men jeg mangler børneinddragelsen separat. For det er den relation, de får til deres egen socialrådgiver. Den har jeg manglet. Og jeg ved godt, at vi godt MÅ gøre det separat, men når vi holder så mange møder, så er der ikke altid tid til at gøre det. Så er det nemmere, hvis barnet er med på mødet. Og jeg kan mærke nu, at det skal jeg ikke. Jeg skal møde de børn alene.

Der er således et opmærksomhedspunkt blandt socialrådgiverne i forhold til børnenes inddragelse, hvilket også gør sig gældende i handicapsager, hvor børn og unge kan have store udfordringer ved at deltage i netværksmøder pga. deres fysiske og psykiske handicap, hvilket socialrådgiverne forsøger at tage højde for;

"(i handicapteamet, red), ift. børnesamtalerne, der er det lidt omvendt, for der kommer vi stadig ud som man gjorde tidligere, fordi de f.eks. er autister, så jeg synes stadig, at jeg har en større føling med dem. Der er flere af dem der ikke kan deltage på møder, pga. deres funktionsnedsættelser. Og der prioriterer jeg, at komme ud og snakke med dem".

Teamlederne i Familierådgivningen peger også på, at det ikke handler om hyppige møder, men at inddragelse også handler om at tage borgerens forslag til løsninger alvorligt og handle på deres ønsker, også selvom det kan være anderledes behov, de har;

"SLE1: Jeg tænker også, at det giver tid til at kunne lave noget alternativt. For eksempel... Vi har hentet noget fra Vanguard (tidligere udviklingsprojekt, red.) omkring, hvad der giver værdi for borgerne. Hvad de selv synes. En ting er, hvad vi kan se, der er en udfordring. Men borgerne har jo også selv et syn på, hvad de ser, der er udfordret i deres familie. Der synes jeg, at vi nogle gange har lavet en alternativ indsats for også at imødekomme den del. Eksempelvis har vi sat en rottefælde op. Eller nyt lys i en lejlighed, hvor der var bekymringer. Så har vi rum til det".

En anden teamleder reflekterer over om kvantitet og kvalitet altid følges ad, når det handler om inddragelse af borgerne:

SLE2: Jeg er spændt på hvad borgerne siger til den her... for der er jo også nogen der giver udtryk for, at de er til møde hele tiden. For meget og for lidt. Nogen forældre kan næsten ikke blive inddraget og informeret nok. Men så er der også de andre, som synes, at de næsten lige har været til møde. Så det der med at skabe meningsfulde møder... det... eller meningsfuld inddragelse... det er sådan en proces, som vi er i.

Socialrådgiverne er således enige i, at den øgede mødefrekvens har skabt mere inddragelse – og en øget bevidsthed om, at bruge borgernes egne forslag til løsninger. Dog er der fokus på at få inddraget børnene på en meningsfuld måde og på at skabe mening i de hyppige opfølgninger.

Familiebehandlernes oplevelse af inddragelse af borgere

For at skabe en positiv forandring i familiernes liv er det afgørende for familiebehandlerne, at de kan skabe tillid og dialog med borgerne. I praksis sker inddragelsen af familierne i det øjeblik, som sagen visiteres ned i Familiehuset. Familiebehandlerne skal med frikommuneforsøget selv tilrettelægge indsatsen sammen med familierne ud fra de mål, der er lavet på netværksmødet. Her bliver første opgave, at tage denne drøftelse med familierne og omsætte målene til konkrete handlinger;

"FTL2: (...) og jeg kan tale med familien om det. Det gjorde jeg så sent som her den anden dag, hvor jeg sagde, at nu går vi den her vej. Fordi jeg var i tvivl – så jeg havde dem med i en dialog. Og hvis ikke det er det her – jeg var eksempelvis i tvivl om, om jeg skulle sætte en støttekontaktperson ind, eller om det skulle være noget andet – så prøver vi det her først – og hvis det ikke giver mening, så sadler vi om. Det er vi i dialog omkring – og det synes jeg er mega positivt".

I samarbejdet med familierne bruger familiebehandlerne også FIT – Feedback Informed Treatment, blandt andet som er et redskab til at afdække, om familierne oplever, at der bliver arbejdet med det, der er vigtig for dem. FIT er derfor et aktivt redskab til borgerinddragelse og til

familiebehandlerens egne overvejelser og monitorering af relevans og effekt. Desuden er familiernes liv omskiftelige, og nye emner dukker op, som ikke er beskrevet i de målsætninger, som socialrådgiveren har lavet. Derfor laver familiebehandlerne ofte delmål sammen med familierne;

"FB3: Når man nu arbejder ud fra FIT – hvis vi skal møde dem, lytte til dem, og arbejde med det der fylder i familien, som vi tager udgangspunkt i... så kan det jo ligge langt fra målet. Så sammenhængen mellem, hvad vi egentlig... det kan være noget andet, der fylder i familiens hoved i dag, end hvad der fyldte for 14 dage side, da de sad til møde med rådgiveren".

Familiebehandlerne oplever også, at forældrene nogle gange mener, at det er børnene, der bare skal forandre sig. Her bliver det familiebehandlernes opgave, at forberede forældrene på, at de også skal trække i arbejdstøjet, før den nødvendige forandring kan skabes i familien;

"FB1: Ja. Man er først nødt til at arbejde med forældrenes forståelse af børnene og deres forståelse af dem selv, før man kan skabe forandring. Det er man altid nødt til at starte med – inden man kan begynde at arbejde med målet. For hvis du tænker, at det er bare barnet – så er det svært at komme derhen. Man er nødt til at få skabt det fundament inden man kan arbejde med det andet. Og så er der også meget der løser sig, når de får den forståelse – den indsigt i barnet. de får kigget på deres egne værdier – hvad vil de egentlig gerne".

Inddragelsen af familierne har dog en udfordring i forhold til, hvordan familiebehandleren skal forholde sig, når borgeren ikke ønsker den indsats, som familiebehandleren foreslår. Når familiebehandleren præsenterer indsatsen, er det så nemmere at sige nej?

FTL2: Vedrørende metodefrihed. Der er nogle metoder som har haft det sværere under frikommuneforsøget, fordi når man selv, som familiebehandler skal... eksempelvis FFT – det er en ret intensiv indsats med samtaler en gang om ugen. Når man selv som familiebehandler skal sidde og præsentere det for familien, så er det nemmere for familien at sige nej. Ift. hvis det var en socialrådgiver der havde sagt, at nu er der så mange konflikter i jeres familie, at nu skal I i gang med FFT. At der er en myndighed der siger det. Og det samme tænker jeg i forbindelse med praktisk pædagogisk støtte. Praktisk pædagogisk støtte handler jo om, at man skal trænge ind i en families hjem og hjælpe dem med at rydde op eksempelvis. Lige nu har vi færre praktisk pædagogisk støtte-sager, og måske er det også svært at få gang i det, når vi selv skal præsentere det for familien – fordi det er en krævende indsats for familien at være en del af. Men vi er jo ikke myndighed, vi kan jo ikke sidde og sige at det SKAL I.

Det er en ny rolle for familiebehandlerne at skulle præsentere indsatsen for familierne. Og det skaber ind i mellem tvivl om, hvordan de skal forholde sig, hvis familien ikke ønsker den foranstaltning, som familiebehandleren foreslår. Familiebehandlerne reflekterer ligeledes over, om de undgår at præsentere mere intensive indsatser for familierne af frygt for at familien siger nej.

Sammenfatning

Borgerne oplever, at de har mulighed for at påvirke, hvad der skal stå på tavlen ved netværksmøderne – herunder hvilke mål der skal sættes op. Ligeledes oplever de, at det er rart at alle sidder omkring bordet på samme tid, så alle ved det samme (eks. skoler eller andet netværk). En familie oplever, at socialrådgiveren ikke lytter nok til dem.

Socialrådgiverne oplever, at de har fået en bedre relation med familierne fordi de møder dem oftere på grund af den hyppige opfølgning. Dog er der et opmærksomhedspunkt i forhold til at skabe meningsfulde møder, når man mødes med familien så tit. Socialrådgiverne fremhæver inddragelsen af børn som et særligt opmærksomhedspunkt. Tanken var, at børnene skulle aftale med deres socialrådgiver, hvordan de ønskede at blive inddraget. Men socialrådgiverne savner de separate børnesamtaler, som de oplevede gav en mere meningsfuld inddragelse.

Familiebehandlerne fortæller, at de bruger FIT til, sammen med borgeren, at vurdere om indsatsen er relevant for borgeren. Gennem FIT får familiebehandlerne løbende feedback fra borgeren omkring indsatsens relevans og effekt. Der er et opmærksomhedspunkt omkring de situationer, hvor familierne ikke ønsker den indsats, som familierådgiveren præsenterer for dem. Familierådgiveren laver ikke afgørelser og klagevejledninger. Men når man inddrager borgerne, så kan det jo også ske, at borgeren siger nej – og hvad skal der så gøres? Dette forhold bliver behandlet videre i afsnittet om retssikkerhed.

Delanalyse 3: Om effekt af indsatsen

I denne delanalyse præsenteres borgernes, socialrådgivernes og familiebehandlernes oplevelse af effekt ved den familieorienteret indsats. Denne analyse vil foruden de kvalitative interview også bestå af Feedback Informed Treatment (FIT) data fra Familiehusets database. Her er det data fra ORS – Outcome Rating Scale, som vil blive analyseret. I ORS Skemaet giver familierne i forbindelse med hver session feedback på, hvordan de trives og hvordan de oplever indsatsen fungerer her og nu. Dette er med henblik på, at familiebehandlerne kan monitorere om indsatsen har en effekt og dermed justere indsatsen, hvis der er et behov for det.

Tabel 1.4.

ORS – Outcome Rating Scale består af følgende 4 spørgsmål
1. Hvordan har du haft det med dig selv (personligt velbefindende)
2. Nære relationer (familie, nære venner, m.fl.)
3. Socialt (arbejde, skole, bekendte)
4. Generelt (generel følelse af velbefindende)

Borgerens oplevelse af effekt med indsatsen

Ligesom ved midtvejsevalueringen er kendetegnet for de familier, der er interviewet til slutevalueringen, at deres forløb er vidt forskellige - både hvad angår problemstilling og kompleksitet. Et fælles kendetegn for de 3 familier, som er interviewet, er, at deres sag stadigvæk var åben på interviewtidspunktet. Nogle af de igangværende indsatser har kun været i gang et 3-4 måneder, og derfor har deres oplevelse af effekt ikke været så tydelig. Alle informanter nævner dog, at de har været tilfredse med den indsats, som de har modtaget indtil nu. En familie nævner omkring effekten af indsatsen:

”IF1: De har hjulpet med at skabe mere struktur i de dagligdag ting, så vi ved, hvad vi skal lave. Vi har fået lavet ugeplaner faktisk næsten et par uger efter vi startede, så vi får gjort de daglige ting. Også i forhold til vores piger, hvordan skal vi lige være på ved eksempelvis vores lille pige, fordi hun har meget svært ved øjenkontakt – så hvordan opnår vi mere af det”.

”IF1 og IF2: Lige nu kan vi ikke se vildt mange. Der er ikke blevet gjort så meget endnu, fordi der stadigvæk er mange bekymringer. Så det går langsomt for sig, men vi forsøger at gøre alt i vores magt til at prøve at ændre det. Vi har desværre ikke kunne rykke vildt meget ved alle de ting, der lige er med vores piger endnu, men vi gør alt, for at det skal kunne lykkes. Som de nævner, så

er der sket meget stor forandring på vores store pige. Hun er en vildfaren pige, men hun er blevet mere rolig (...)”.

En anden familie beskriver under interviewet, hvilke forandringer de har oplevet, siden indsatsen blev iværksat;

”If3. Jeg har fået mere ro i mit hoved. Jeg har fået en forståelse for, at jeg ikke er bindegal, men der faktisk er andre, der har det på samme måde. Jeg er ikke alene om det, jeg kan få den hjælp jeg har behov for”.

”If4: Det virker som om, det har givet lidt ro, at der er en, der kan komme hjem og snakke med min kone, at det hele ikke er helt gal. Det har hun brug for at blive bekræftet i. Jeg synes, hun (familiebehandleren, red.) er god til at snakke om det, vi har brug for at snakke om”.

Derudover beskriver samme familie også, at indsatsen allerede har skabt en forandring for deres børn;

”If3. Ja der er meget forskel, og det kan børnehaven også. Den indsats, der er blevet gjort over for vores dreng, der er mere fokus på ham. Han får mere ro i hans krop, og det har også været en af de problemer, der har været, han har meget uro i kroppen. Også med vores store pige, at hun har været meget pylret, der har ikke skulle så meget til, før hun blev ked af det – det er også blevet meget bedre. Det har givet mig mere overskud til at kunne rumme mine børn. Til at starte med tænkte jeg åh nej, nu kommer kommunen ind over, så nu skal mine børn flytte, men sådan har det slet ikke været. Det har været for at hjælpe mig, så jeg kan fungere som mor”.

En af familierne, hvis barn har fået diagnosen autisme, har modsat de to andre familier modtaget neurofeedback behandling kombineret med et samtaleforløb. Familien er ikke sikker på hvilken effekt, som de eller deres barn har oplevet undervejs i behandlingen. De beskriver dog, at deres barn under den nuværende Corona situation måtte aflyse flere behandlingerne, hvilket resulterede i en ændring i deres barns adfærd;

”If6. og nu har vi også været hjemme meget pga. Corona situationen, og der måtte vi ikke gå til Neurofeedback, og der synes jeg, vi oplevede, at vores pige blev mere indelukket, og da vi så kom i gang igen, oplevede vi den modsatte effekt, og hun blev mere udadvendt igen”.

”If5. Ja og så har vi også haft det, at det i en lang periode var det eneste, hun ville ud af døren til. Vi har ikke kunne få hende ind og handle og andre ting, men det her vil hun godt, og så tænkte vi, at uanset om det virker eller ej, så kunne vi få den køretur og komme afsted – det var nok til vi har fastholdt det”.

Samme familie fortæller endvidere, at indsatsen helt grundlæggende ikke bidrager til at løse de udfordringer, de oplever grundet deres barns autisme diagnose. Her havde de håbet, at kommunen kunne hive en indsats ned fra hylden, som ville virke, hvilket dog ikke har været tilfældet. Samtidig anerkender de også, at autisme er en speciel diagnose, som ikke er så nem at håndtere;

"If5. Jamen ikke super godt. Men det er ikke nogens skyld, fordi jeg synes, det er så svært med det. Fordi hun har den diagnose, hun har. Jeg var så naiv, at da hun fik diagnosen så ville kommunen hive en skuffe ud, og hive den her pakke ud, som passede til hende. Men det har de ikke kunne gøre, fordi det er så speciel på en eller anden måde".

Socialrådgivernes oplevelse af effekt

På samme måde som ved midtvejsevalueringen, så er de interviewede socialrådgivere enige om, at den hurtige indsats medvirker til, at de lukker sagerne hurtigere, end de gjorde tidligere. På spørgsmålet om, hvorvidt familiernes udfordringer bliver løst hurtigere under frikommuneforsøget, svarer to af socialrådgiverne;

"SLE1: Ja det synes jeg".

"SLE2: Ja de er hurtigere inde og hurtigere ude igen... Der er selvfølgelig dem, som vi følger barndommen ud. Men der er også dem, hvor vi er meget mere opmærksomme på, at vi skal være der, så længe der er brug for det, og så skal vi ud igen. Så det synes jeg egentlig".

Socialrådgiverne mener samtidig ikke, at indsatsens længde eller varighed er forkortet under frikommuneforsøget – altså hvor lang tid familiebehandlernes bruger sammen med familien. De mener derimod, at det er den tid, der bliver sparet ved ikke at lave §50 undersøgelse, der kommer familierne til gode, så de undgår lange ventetider og indsætterne hurtigere kan komme i gang;

"S3: Ift. børnefaglig undersøgelse så er den tid sparet fuldstændig væk".

"S1: Jeg tror tit, at det er lidt det samme, men det er takten op til, at vi går i gang, der kan være lang – ventetiden på at komme i gang kunne være lang før. Men når vi først er i gang, så kører det. Før hen, hvor de ventede længe, så nogle gange havde det løst sig selv, og andre gange var det eksploderet, så vi var nødt til at sætte noget andet på".

Dette understøttes endvidere af VIVE's midtvejsevaluering, hvor socialrådgiverne i begge rapporter peger på, at fraværet af §50 undersøgelsen har størst betydning for at kunne iværksætte indsatsen hurtigere. Socialrådgiverne beskriver også, at de hurtigere foranstaltningsskift gør, at indsatsen hele tiden kan justeres og tilpasses familiernes aktuelle situation.

"S1: Ja jeg synes, at det stadig er sådan, at de prøver dem af en ad gangen. I den måde de leverer indsatsen, der er de opdelt, men de kan skifte hurtigere i mellem dem".

"S2: Det tænker jeg umiddelbart også. De prøver først de ene, og hvis de ikke har en effekt, så prøver de noget andet".

Flere af socialrådgiverne har en oplevelse af, at Familiehuset ikke altid skifter eller supplerer i indsatsen pga. mangel på ressourcer;

S2: Ja, og så er det nok også nogle gange bare ressourcerne, der sætter begrænsningerne. Det kan være, at de sagtens kan se, at det kunne give mening med et skifte, men hvis kollegaerne ikke har plads til nye sager, eller ikke har tiden til at mødes flere”.

Samtidig beskriver socialrådgiverne også, at frikommuneforsøget kan udfordre samarbejdet med Familiehuset i de sager, hvor der ikke er enighed om indsats og omfanget af indsatsen. Her kan det, ud fra socialrådgivernes perspektiv, forlænge indsatsens varighed;

”S3: Når jeg sidder og tænker på de sager, som vi har haft oppe på teammøder, det er sager, hvor vi har en vurdering af, at det kræver meget støtte – eksempelvis to timer om ugen, så er det svært, at få rykket ved det, hvis de har sat en time af hvert 14. dag. Det sker... og det kan betyde, at foranstaltningen måske kommer til at køre i længere tid”.

Familiebehandlernes oplevelse af effekt

For familiebehandlerne hænger effekten af indsatsen på mange måder sammen med den fleksibilitet, som frikommuneforsøget skaber i arbejdet med familierne. Her er det muligheden for hurtigt at justere indsatsen, hvis man kan mærke, at det ikke giver mening, og uden der er for meget ventetid;

”FTL2; (...) Der er ikke nogen ventetid, og vi kan hurtigt træffe den afgørelse uden forsinkelse, og vi kan sadle om, når der er noget, der ikke giver mening. Det er den væsentligste ting. Det har også den effekt, at hvis jeg er i tvivl... så er jeg ikke så bange for at tage en beslutning, fordi jeg ved, at jeg kan gøre det om, og jeg kan tale med familien om det. Det gjorde jeg så sent som her den anden dag, hvor jeg sagde, at nu går vi den her vej. Fordi jeg var i tvivl – så jeg havde dem med i en dialog. Og hvis ikke det er det her – jeg var eksempelvis i tvivl om, om jeg skulle sætte en støttekontaktperson ind, eller om det skulle være noget andet – så prøver vi det her først – og hvis det ikke giver mening, så sadler vi om. Det er vi i dialog omkring – og det synes jeg er mega positivt”.

En anden familiebehandler peger endvidere på, at fleksibiliteten i arbejdsgangen sætter familierne og deres behov mere i centrum;

”FB3: Jeg tænker, at vi får meget familierne i centrum – deres behov i centrum. Og den fleksibilitet i at kunne møde dem her og nu”.

På samme måde som ved midtvejsevalueringen, så peger familiebehandlerne på, at familiernes udfordringer ikke bliver løst hurtigere end før frikommuneforsøget. Som årsag hertil peger en af familiebehandlerne på, at der er sket en forskydning af det arbejde, som socialrådgiveren tidligere dækkede ved eksempelvis at lave §50 undersøgelse;

”FTL3: Der er noget afklaring, som vi kommer til at lave – som var det, som myndighed ville have gjort, hvis de havde haft sagen længere. Men gad vide... jeg har jo også selv siddet som rådgiver

en gang... jeg tror, at familierne oplever, at det er rart at komme hurtigt i gang – for de er jo også i vildrede om, hvad der er løsningen på deres problemer. Så om de skal sidde 4 måneder og vente på, at nogen kloger i det, eller om vi sammen skal gå i gang – og de kan mærke, at der sker noget...”

Selvom at den hurtigere visitering af sager ud fra familiebehandlernes perspektiv må have en positiv betydning for familierne, så bliver der også stillet spørgsmålstejn ved, at der i den manglende dokumentation går viden tabt. Viden som kan medføre, at der bliver iværksat en forkert indsats, fordi familiebehandleren mangler viden om problemstillingen og familiens problemhistorie.

“FTL2: Men også bare problemstillingen og problemhistorien. En fordel er selvfølgelig, at vi hurtigt kan skifte indsats, men min frygt er, at vi kommer til at sovse rigtig meget rundt i forskellige indsatser, ind til vi finder den rette, fordi vi ikke ved nok til at træffe den beslutning fra start”.

Effekt målt i FIT – Feedback Informed Treatment

Som en del af slutevalueringen medinddrages FIT-data fra Familiehusets database. Her har vi udtrukket data fra perioden 1. maj 2016 – 30. april 2020. Ved at gå 4 år tilbage og sammenligne de nye tal efter frikommuneforsøgets start kan vi se, hvilken indvirkning forsøget har på familiernes forløb i Familiehuset på en række parametre.

Et vigtigt opmærksomhedspunkt er, at de første udtræk fra 2016-2017 og 2017-2018 er meget sikre, fordi alle sager stort set er lukkede. De efterfølgende tal fra 2018-2019 og 2019-2020 er mere upræcise, idet der fortsat er en del sager åbne, som kan ændre de nuværende tal. Derfor inddrages det sidste udtræk fra 2019-2020 ikke i evalueringen, idet tallene ikke vil kunne sige noget omkring frikommuneforsøget på nuværende tidspunkt. Disse tal vil først være mere præcise om 1-2 år. Alle FIT Data kan findes i bilag 7.

Ud af FIT udtrækket vælger vi at gå i dybden med 3 områder:

- Average sessions – gennemsnitlig behandling i sager
- Average Treatment Length (months) – gennemsnitlig længde i måneder
- Effect size – Effektstørrelse

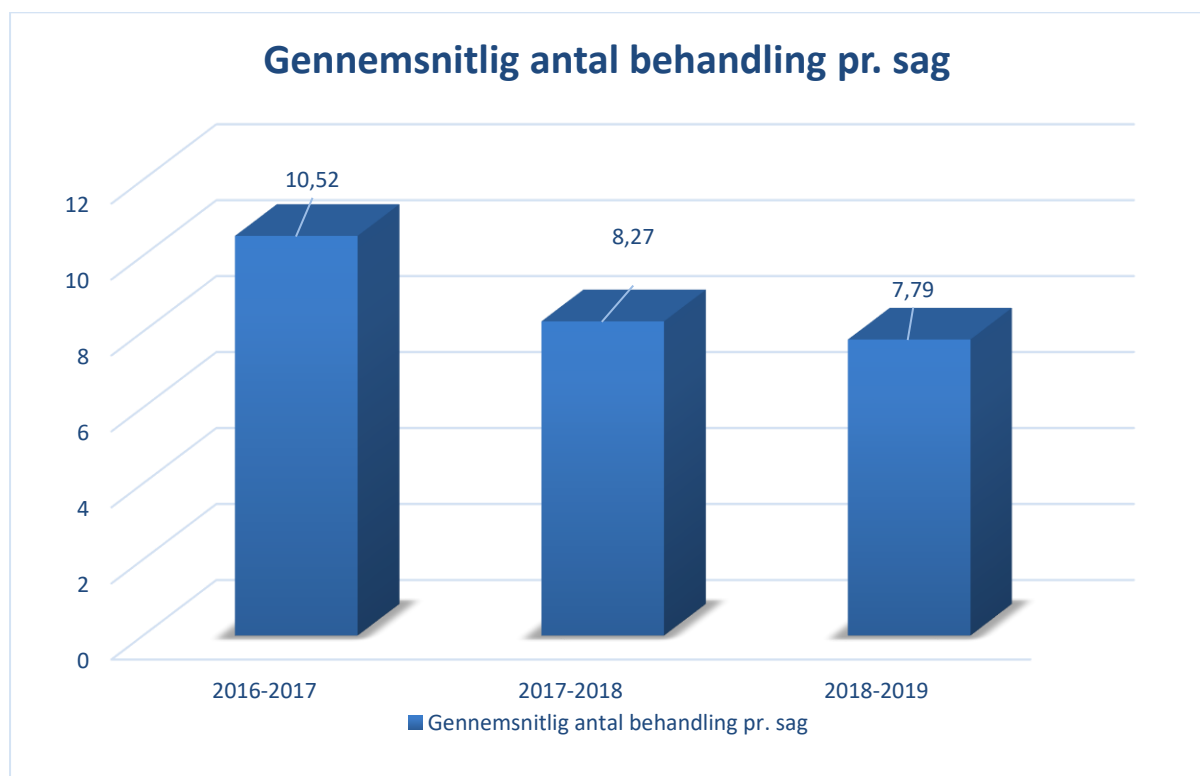
Average session – gennemsnitlig behandling i sager

Socialrådgivernes fritagelser under frikommuneforsøget gør, at sagerne hurtigere bliver visiteret i Familiehuset, og at indsatsen hurtigere bliver op startet. Når vi vælger at inddrage gennemsnitlig behandling i sagerne, så er det for at se, hvilken betydning fritagelserne og den reducerede dokumentation har for den gennemsnitlige antal behandlinger pr. sag i Familiehuset.

Af tabel 1.6. fremgår det, at Familiehuset i 2016-2017 gennemsnitlig brugte 10,52 sessioner sammen med en familie fra sagen bliver åbnet til sagen bliver lukket. I 2017-2018 er tallet faldet til 8,27 og i 2018-2019 er tallet 7,79. Selvom det gennemsnitlige antal sessioner ser ud til at falde svagt, så skal der tages højde for, at der i udtrækket 2017-2018 og 2018-2019 fortsat er aktive sager, der vil komme til at påvirke tallene.

Vi kan på baggrund af disse data udlede, at der ikke er noget der tyder på, at Familiehusets medarbejdere bruger flere sessioner på at løse familiernes udfordringer, selvom de har fået en ny rolle i at vurdere og sammensætte indsatsen. Dette stemmer godt overens med socialrådgivernes udtalelser om, at behandlingstiden ca. er den samme som før frikommuneforsøget, men det der er sparet for familierne, er den store dokumentationsmængde, som tidligere lå ved socialrådgiverne.

Tabel 1.6

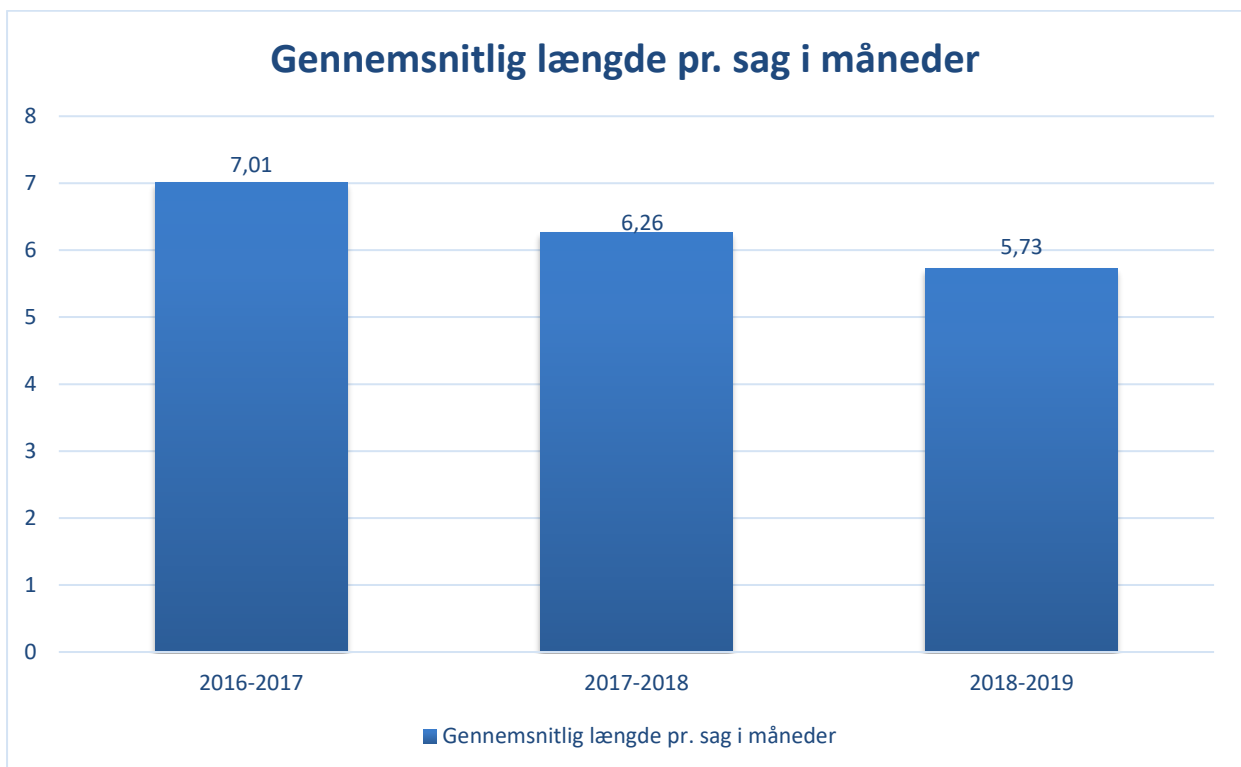

Average Treatment Length (months) – Gennemsnitlig behandlingstid i måneder

På samme måde er det interessant at kigge på den gennemsnitlige behandlingstid i måneder, som en familie er indskrevet i et forløb i Familiehuset. Af tabel 1.7 fremgår det, at den gennemsnitlige behandlingstid starter på sit højeste i 2016-2017 udtrækket, hvor der er en gennemsnitlig behandlingstid på 7,01 måneder. I 2017-2018 er behandlingstiden 6,26 og i 2018-2019 er det 5,73.

Der er en tendens til, at tallene er faldene, om end de to sidste udtræk fra 2017-2018 og 2018-2019 fortsat vil ændre sig, da der stadigvæk er sager, der er åbne. Igen tyder det ikke på, at den reducerede dokumentation fra socialrådgiverne og familiebehandlernes nye rolle påvirker den gennemsnitlige behandlingstid i Familiehuset. Snarere ses en lille tendens til, at det tal har været faldene siden 2016.

Tabel 1.7.

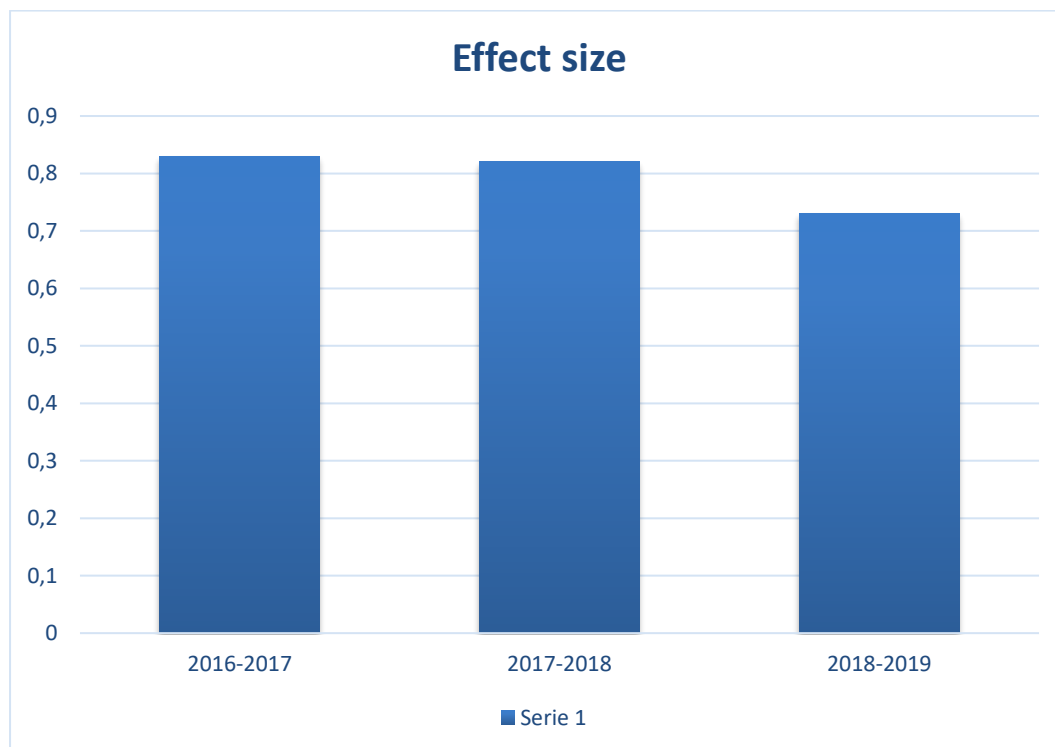
Effect size

Efter at have kigget på antal behandlinger og den tid familierne i gennemsnit er i et forløb i Familiehuset - tager vi nu fat på de data, der kan fortælle os om, hvordan Familiehusets effect size har bevæget sig fra før frikommuneforsøget start og frem til i dag.

I nedenstående tabel 1.8. ses det, at effect size i 2016-2017 var på 0,83 og efterfølgende i 2017-2018 og 2018-2019 var effect size på henholdsvis 0,82 og 0,73. Når man kigger på de umiddelbare tal, så kunne det se ud som om, at effect size har været svagt faldende. Det man skal være opmærksom på er, at der i udtrækket 2018-2019 fortsat er aktive sager, som vil påvirke den samlede effect size positivt, hvilket betyder, at den vil stige i takt med, at flere af sagerne bliver lukket. Hvor tallet præcist vil komme til at placere sig, i forhold til de to øvrige udtræk er vanskeligt at sige.

Ud fra ovenstående tal tyder det ikke på, at frikommuneforsøgene har en negativ betydning for den samlede effekt af behandlingen, som familierne modtager. Familierne modtager fortsat en behandling af høj kvalitet, som højner deres trivsel fra de starter i behandling til de slutter igen. Det samme resultat gjorde sig gældende i midtvejsevalueringen, hvor der heller ikke var noget der tydede på, at familierne oplevede en dårligere behandling i mens frikommuneforsøget har stået på.

Tabel 1.8.

Sammenfatning

Familierne synes generelt at være tilfredse med den indsats, som de har modtaget. Flere af sagerne har kun været i gang i kort tid, og derfor er der ikke den store fremgang at spore ved alle familier.

Socialrådgiverne oplever, at den hurtige indsats har en positiv effekt over for familierne, og det er medvirkende til, at sagerne hurtigere bliver lukket. Socialrådgiverne oplever ikke, at behandlingstiden i Familiehuset er blevet forkortet, men at besparelsen primært kommer fra fritagelserne omkring den børnefaglige undersøgelse, som ofte er meget ressourcekrævende.

For Familiebehandlerne omhandler effekt den fleksibilitet, de har mulighed for at udøve under frikommuneforsøget, idet de kan skifte og justere indsatsen løbende sammen med familien. Familiebehandlerne oplever heller ikke, at indsatsens varighed er forkortet, men at det er tiden fra det tidligere dokumentation, der har givet den tidsmæssige besparelse.

Tallene fra Familiehusets FIT-database understøtter både socialrådgiverne og familiebehandlerne udtalelser, idet der ikke er noget der tyder på, at familiebehandlerne bruger færre sessioner på at løse familiernes udfordringer. Der, hvor vi kan se en forsigtig reduktion i tid, er i det antal måneder en sag er åben. Her ses en lille tendens til, at dette tal har været faldende siden 2016. Ud fra tallene er der ikke noget der tyder på, at frikommuneforsøgene har en negativ betydning for den samlede effekt af den behandling, som familierne modtager.

Delanalyse 4: Om oplevelsen af retssikkerhed

I interviewene med borgere, socialrådgivere og familiebehandlere har vi spurgt ind til oplevelsen af retssikkerhed. I interviewene med socialrådgivere og familiebehandlere har vi kunnet spørge direkte til retssikkerhed, hvor vi i interviewene med borgerne har spurgt ind til, om de har været enige og inddraget i de afgørelser og beslutninger, der er truffet i deres sagsforløb ved Familierådgivningen og Familiehuset.

Retssikkerhed er et væsentligt emne i evalueringen af frikommuneforsøgene, fordi vi i frikommuneforsøget har mindre skriftlighed – blandt andet får borgerne ikke tilsendt skriftlige afgørelser, hvis der på netværksmødet er enighed om, at iværksætte familieorienteret indsats. Familien kan dog stadig bede om at få en skriftlig afgørelse, hvis de ønsker det, eller hvis de er uenige i, at det eksempelvis ikke er en støttekontaktperson, som de bliver tilbudt. Det er således interessant at undersøge, om borgerne oplever en tilstrækkelig god retssikkerhed eller om de føler, at tingene bliver trukket ned over hovederne på dem.

Borgernes perspektiv på retssikkerhed

Ligesom ved midtvejsevalueringen, så føler alle de interviewede familier sig inddraget i egen sag af socialrådgiveren, og der er ikke nogen af familierne, der ikke har været enig i de afgørelser der er blevet truffet i deres sag. Flere af familierne beskriver netværksmøderne, som til tider tunge at komme igennem, men som vigtige forhold til at koordinerer indsatsen på tværs mellem fagpersoner og netværk. Til spørgsmålet om familierne føler sig inddraget i de beslutninger der bliver taget på netværksmødet, udtaler 2 familier følgende;

"If3. Jeg synes ikke der er blevet trukket noget ned over hovedet på mig. At jeg skulle sige ja til noget jeg ikke havde lyst til. Det føler jeg ikke".

"IF1: det er vi til en vis grad. Fordi igen så er det jo svært, at der kommer nogle nye mennesker ind og altså flere gange i ugen. På en uge går vi med til de ting, fordi vores børn skal have det godt, men der er ingen sure miner over det overhovedet. Vi oplever at være medinddraget i de beslutninger".

Et andet element, som alle familierne oplever sig inddraget i, er de mål, der bliver skrevet på tavlen undervejs i netværksmødet, og som er de mål, familierne skal arbejde videre med indtil næste netværksmøde. Følgende familier beskriver det således;

"If4. Som jeg husker, så forslog hun, om det ikke skulle være de her mål, og det var også de mål, vi gerne ville frem mod. Jeg tror egentlig, vi alle sammen var meget enige om, hvad der skulle stå på den tavle faktisk. Jeg synes, hun var ret god til at sætte de første mål meget lavt, så de var overskuelige at nå. Det var vigtigt, at vi ikke skulle nå det hele på en gang, men at det var overskueligt".

"IF2: Ja vi bliver enige om, hvad der skal stå af mål på tavlen".

Samtidig er der ingen af familierne, som fortæller, at de har manglet dokumentation undervejs i deres sagsforløb. Familierne udtaler sig generelt positivt om, at tingene bliver skrevet op på tavlen, fordi alle har mulighed for at komme med deres perspektiver på sagen, samtidig med at alle omkring familierne ved, hvad der skal arbejdes med. En familie udtaler;

"IF3: Det har været godt for mit vedkommende, at jeg ikke har skulle forklare ting tusind gange. De har f.eks. alle sammen hørt, hvad min behandler har sagt, og hvad familiebehandleren har sagt. At det ikke er hemmelighedsgjort på nogen måde. Det synes jeg er godt".

Samtidig er der heller ikke nogen af familierne, som har været uenige i de mål, der har været skrevet op på tavlen, og som derfor har ønsket at klage. En af familierne beskriver følgende omkring processen med, at udarbejde mål på et netværksmøde;

"If3. Jeg oplevede at vi blev hørt. At det ikke bare er et stykke papir de går ud fra, og så er det sådan det er".

Socialrådgivernes perspektiv på retssikkerhed

Alle socialrådgiverne beskriver samstemmende, at familiernes retssikkerhed under frikommuneforsøgene, er styrket på flere parametre. Dette element er også understøttet af VIVE's midtvejsevaluering af frikommuneforsøget "fra dokumentation til relation". Socialrådgiverne beskriver samstemmende, at familierne altid ved, hvad der bliver skrevet ned omkring dem og hvilke oplysninger, der ligger til grund for de afgørelser, der bliver truffet. Dette er en forskel fra tidligere, hvor det var socialrådgiveren, der efter møder udarbejdede målene i handleplanen. En af socialrådgiverne udtrykker det på følgende måde;

"S1: Tidligere gik jeg hjem fra mødet, og så skrev jeg lige en handleplan og et referat – og så kan det godt være, at det ikke blev helt deres ord. Og så sendte jeg det ud til en mor, som måske ikke helt havde ressourcerne, til at læse alt det der igennem – så bliver hun egentlig ikke ordentlig partshørt, hvis hun ikke lige kommer ind i eboks. Her er det meget mere synligt, hvad der er skrevet om dem – og de er med i processen. Så jeg synes absolut, at deres retssikkerhed er forbedret. Hvis jeg var borgeren, så tror jeg godt, at jeg kunne være utryg ved, at socialrådgiveren gik fra mødet, og selv gik hjem og skrev – jeg ville være nervøs for, hvad hun skrev. Det findes ikke her. Det eneste jeg skriver efter mødet er en socialfaglig vurdering – den må de altid få tilsendt, og det ved de. Og den bygger ikke på ny viden, men kun det der står på tavlen".

En af socialrådgiverne fortæller også, hvordan hun oplever, at familierne tager mere ansvar i forhold til at sikre, at det er det korrekte der bliver skrevet på tavlen om dem;

"SLE1: De ved, hvad de siger ja til, og de ved, hvad kommunen ved om dem. Grundlaget – det vi tager et billede af. Så de har selv det samme billede, som vi har inde i vores system. Og en ro i det. Og en inddragelse – at de tager et ansvar for det – jeg siger altid til en start, at hvis jeg skriver noget, I ikke selv synes, at I har sagt, så marker lige, og så får vi det slettet – og så formulerer vi lige igen. Det giver et ansvar, og det tager de på sig".

Flere af socialrådgiverne beskriver, hvordan de på hvert netværksmøde altid sikre sig at spørge familierne, om de ønsker klagevejledning og en afgørelse tilsendt, hvortil familierne stort set altid svarer nej. Socialrådgiverne nævner også, hvordan de har oplevet, at nogen familier synes det er akavet, at de bliver spurgt om de til mødet, når nu de er enige i den indsats, som der skal iværksættes.

“S2: De fleste synes bare, at det er fint. Men det med at give klagevejledning mundtligt – der er nogen, der synes, at det er akavet, når vi egentlig har haft et godt møde, og så skal vi slutte af med noget, der er så formelt. De fleste siger jo, at de gerne vil have den hjælp, der lige er aftalt, så de ønsker ikke at klage. Så der er flere der kommenterer, at det er noget mærkeligt noget at slutte af med. Men selvfølgelig skal de vide, at det er en mulighed at klage. Men de fleste har ikke behov for det”.

En af de ting socialrådgiverne peger på under interviewet er, at de tidligere arbejdsgange før frikommuneforsøget tog udgangspunkt i, at samarbejdet med familierne potentielt kunne rumme konflikter og mistillid, hvorfor der skulle sendes afgørelser, klagevejledninger mm. Her fremhæves de nye arbejdsgange, som mere dialog- og tillidsorienteret mod familierne, hvilket kan mærkes;

“SLE1: Jeg talte med en om, at den måde vi gjorde det tidligere, lagde op til at det var sandsynligt at der kan være konflikt, for der er meget af sags arbejdet, der går med at finde ud af om folk vil klage – om de er enige. Og den måde vi gør det på nu, lægger i højere grad op til, at vi regner med, at vi kan blive enige med borgerne. Og hvis vi så ikke kan blive enige, så skal borgeren selvfølgelig have mulighed for at klage”.

En af de udfordringer eller opmærksomhedspunkter, som særlig teamlederne påpeger er, at når man minimere skriftligheden så meget under frikommuneforsøget, så stiller det store krav til den skriftlighed der er;

“SLE2: Det er jo også forskelligt, hvordan medarbejderne forvalter en tavle. Jeg har både set nogle rigtig flotte tavlereferater, hvor der er grundlag for at træffe en afgørelse. Men jeg har også set noget, hvor der bagefter er truffet en afgørelse, hvor jeg tænker: Gad vide hvad der var den faglige begrundelse for det her. Så det bliver nok svært...”.

Familiebehandlernes perspektiv på retssikkerhed

Familiebehandlernes er positive over for frikommuneforsøget, og de positive konsekvenser det har fået for de udsatte familier, som har brug for hjælp. Familiebehandlernes er ligesom ved midtvejsevalueringen bekymret for, om frikommuneforsøget potentielt kan stille familierne dårligere rent retssikkerhedsmæssigt. Familiebehandler peger blandt andet på den situation, der kan opstå, når en familie skal skifte indsats undervejs i et behandlingsforløb. Familiebehandlernes beskriver, hvordan de altid taler og inddrager familierne i deres overvejelser omkring en ændring i indsatsens sammensætning, men at der ikke bliver skrevet nogen afgørelse eller givet klagevejledning til familierne;

"FB2: Jeg kan kun have en ide om, hvordan det var før. Men jeg vil da tænke at den (retssikkerheden, red.) er forringet. For vi laver ingen klagevejledning, når vi internt bliver enige om at skifte. Vi prøver så altid på at sikre, at de er med på den. Det handler meget om relationen. Vi trækker det ikke ned over hovedet på dem. Men vi kommer ikke til at sige, at nu har vi truffet denne afgørelse – her er en klagevejledning, hvis du synes, det skulle være på en anden måde. Som det vel var før? På den måde må det vel være ringere rent retssikkerhedsmæssigt".

Familiebehandlerne påpeger, at der er sket en rolleændring i forhold til, at det nu er dem, der skal blive enige med familierne omkring en given indsats, hvor det tidligere lå ved socialrådgiverne, idet de pegede på en konkret indsats. Det kan for nogen familier få den konsekvens, at det bliver utydeligt for familierne, hvem de kan klage til;

" FB1: Og så tror jeg at den forvirring, som vi snakkede om før – hvad er det borgeren går ind til, og hvilken rolle har de forskellige fagprofessionelle, hvis den stadig er der under hele forløbet, så er deres retssikkerhed også under pres, og for så ved de ikke, hvad de har ret til – hvad de kan klage over".

I forlængelse af ovenstående problematik udtaler Familiebehandlerne, at der også kan være et retssikkerhedsmæssig problem i, at det er dem som behandlere, der skal tale med familierne omkring indsats og indhold i indsatsen;

FTL3: Jeg synes, at det er en forringelse. Fordi der er også noget med muligheden for at klage... altså vi kan tit snakke os frem til det, og vi er mega lydhor, og prøver at lytte efter bedste evne. Men nogle gange må familien alligevel føle, at kemien ikke lige er der – eller at vi ikke forstår, hvad de siger. Den risiko er der. Og så er de lidt prisgivet. Så jeg tænker, at på papiret er det en forringelse, men jeg ved ikke, om det er den oplevelse, det efterlader. Vi prøver jo efter bedste evne at lytte til familierne, og sige det er vigtigt, at det giver mening, så hjælp os – så skal vi nok levere det faglige perspektiv. Så jeg ved ikke, om de mærker det.

For at styrke retssikkerheden peger familiebehandlerne på, at socialrådgiveren får kompetencerne tilbage ift. At træffe afgørelse om foranstaltningsskift. En af familiebehandlerne udtaler;

"FB2: Jeg synes, at det er svært at se en løsning på det, som ikke handler om, at få socialrådgiveren lidt mere med igen. For det er jo ikke vores bord. Det er ikke noget, vi er vant til. Og hvis der skulle være nogen, der klagede over en beslutning, som vi havde taget, så ville jeg slet ikke vide, hvad jeg skulle gøre ved den. Hvordan dokumenterer vi den beslutning, vi har taget? Det har vi jo slet ikke noget system til. Vi tager beslutningen på teammøde, at vi vil prøve noget andet. Jeg har svært ved at se andre løsninger, end at involvere rådgiverne lidt mere igen. Ikke at de skal bestemme måske...".

Til spørgsmålet om hvorvidt familierne oplever en forringelse af retssikkerheden fortæller en af familiebehandlerne følgende:

"FB1: Nej, de vil føle sig mere distanceret af, at du kommer med en klagevejledning, tror jeg. Der er nogen, der siger, at de ikke forstår, hvorfor de kan klage, når de nu får den hjælp, de gerne vil

have, så det kan næsten blive sådan lidt... men det skal man jo sige, og det siger rådgiverne også. Det er de sager, hvor borgerne vil noget andet, men ikke har så nemt ved at få det formuleret. Og så kan vi komme til at se ud som om, at det er os, der vil skubbe den tilbage, eller at det er os, der vil brokke os. Det synes jeg er ubehageligt. Hvis man skal være bannerføre for nogle familier. For vi må ikke pege på noget andet. Men hvis der er en familie, hvor det er det eneste de vil, og hvor man ikke rigtig kan... Så synes jeg at det kan blive svært”.

Sammenfatning

Familierne føler sig inddraget af socialrådgiverne, og der er ingen af familierne der har været uenige i det afgørelser, der er blevet truffet i deres sag på netværksmøderne. Samtidig er der ikke nogen familier, der har manglet dokumentation undervejs i deres sag, og familierne er generelt glade for, at socialrådgiveren bruger tavlen til at skrive referatet ned fra mødet. Slutevalueringen peger således på de samme resultater, som blev præsenteret i den tidligere midtvejsevaluering både fra Frikommuneforsøg 2 og fra VIVE's midtvejsevaluering.

Det samme gør sig gældende for socialrådgiverne, som alle samstemmende fortæller, at familiernes retssikkerhed under frikommuneforsøget er blevet styrket på en række parametre. Her nævnes blandt andet netværksmødet, hvor både forældre og børn partshøres til indsatsen, og hvor socialrådgiverne oplever en øget inddragelse af familiens eget perspektiv.

Familiebehandlerne peger på, at der kan være retssikkerhedsmæssige udfordringer ved frikommuneforsøget. Her er det særligt i de sager, hvor familierne ønsker en anden indsats end den, de har fået tildelt. Her inddrager familiebehandlerne familien i dialogen omkring indsatsen, og selvom familien ofte går med på familiebehandlerens forslag, så modtager familierne ikke nogen skriftlig afgørelser eller lignende.

Konklusion og perspektivering

Med denne slutevaluering af frikommuneforsøget "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" afsluttes et forløb på over 2 år, hvor Ikast-Brande Kommune har afprøvet nye arbejdsgange og metoder i arbejdet med udsatte børn, unge og familier. I denne evaluering undersøges det, i hvilken udtrækning en øget fleksibilitet i lovgivning omkring Lov om Social Service § 52 stk. 3, nr. 2, 3, 5 og 9 kan være med til at understøtte, at udsatte børn og unge kommer i trivsel.

Metodegrundlaget for evalueringen har primært bestået af kvalitative data ved at interviewe borgere, socialrådgivere og familiebehandlere ind til fire delanalysepunkter, som ses i tabel 1.1. Vi har suppleret de kvalitative data med kvantitative data fra Familiehusets FIT database.

Tabel 1.1

<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere fleksibiliteten i tilrettelæggelsen af familierettet indsats?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere involveringen og medinddragelsen af borgerne i den familierettede indsats?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere effekten af indsatsen?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere retssikkerheden for borgeren?

I det følgende konkluderes der på de tre målgrupper: Borgere, socialrådgivere og familiebehandlere. Desuden sammenfattes de overordnede resultater og sammenholdes med resultaterne fra midtvejsevalueringen.

Familiernes oplevelse af frikommuneforsøge

Familiernes oplever en fleksibel indsats, hvor familiebehandlerne indretter deres behandling efter deres ønsker og behov. Familierne føler sig hørt og inddraget i de mål der bliver noteret på netværksmøderne, samtidig med at netværksmødet bidrager til alle omkring familien – private såvel som professionelt netværk hører hvad der bliver. Dette forhold påpeges endvidere, som vigtig for, at skabe en helhedsorienteret indsats.

Effekten af indsatsen varierer fra familie til familie, men generelt opleves hjælpen som positiv og der er en stor tilfredshed omkring familiebehandleren. At effekten ikke fremstår så tydelig endnu kan hænge dammen med, at indsatserne ikke har været i gang særlig længe.

Alle de interviewede familier fortæller desuden, at de har oplevet sig inddraget i de beslutninger der er truffet undervejs i deres sagsforløb, og at de heller ikke har været uenige med socialrådgiveren.

Ligeledes er familierne glade for, at alle oplysninger bliver noteret på tavlen under netværksmødet. Dette understøtter, at borgerne ikke oplever en ringere retssikkerhed i forbindelse med frikommuneforsøget, hvilket også understøttes af resultaterne i Midtvejsevalueringen.

Socialrådgivernes oplevelse af frikommuneforsøget

Socialrådgiverne oplever en øget fleksibilitet i tilrettelæggelsen af indsatserne ude i familierne, som kommer familierne til gode ved, at de ikke skal vente længe på nye afgørelser, hvis en indsats eksempelvis skal skifte fra familiebehandling til praktisk pædagogisk støtte.

Socialrådgiverne oplever dog, at fleksibiliteten kunne udnyttes endnu mere til fordel for familierne, hvis indsatserne i højere grad bliver kombineret med hinanden.

Socialrådgiverne oplever, at den hurtige opfølgning og intervallet i netværksmøder bidrager til, at de lære familierne bedre at kende, fordi de ser dem oftere. Socialrådgiveren oplever også, at i de sager hvor børnene kun inddrages gennem netværksmøder, der mangler de den separate børneinddragelse, som de oplever mere inddragende for børnene.

Når der er mulighed for at sætte indsatserne hurtigere i gang (jf. Frikommuneforsøg 1 "Fra dokumentation til relation"), og samtidigt er muligt at skifte hurtigt mellem indsatserne, så oplever socialrådgiverne det som positivt – at familien kommer hurtigere "gennem systemet" og dermed hurtigere i trivsel. Socialrådgiverne vurderer, at retssikkerheden er styrket på en række parametre. Her nævnes bl.a. at familierne partshøres om indsatsen på netværksmødet og at netværksmødet i det hele taget bidrager til, at familiernes egne perspektiver på udfordringer og løsninger bliver hørt.

Familiebehandlernes oplevelse af frikommuneforsøget

Familiebehandlerne oplever, at mulighederne for at skifte mellem indsatserne sætter deres faglighed i spil på nye måder, da de hele tiden skal være "på" i forhold til at vurdere, om indsatsen er den rigtige i forhold til familiens aktuelle udfordringer. Familiebehandlerne oplever at det gør dem mere modige til at afprøve nogle indsatser, fordi de ved, at de selv kan ændre det, hvis det viser sig at være nødvendigt.

Familiebehandlerne oplever et dilemma i de sager, hvor familierne ikke ønsker den indsats, som familiebehandleren peger på. I disse situationer er familiebehandlerne usikre på, hvorvidt retssikkerheden er lige så god som før frikommuneforsøget, idet de ikke laver skriftlige afgørelser, når de tilrettelægger indholdet i en indsats.

Data fra Familiehusets FIT-database viser, at den gennemsnitlige behandlingstid, antal sessioner og effect size ikke er blevet forringet under frikommuneforsøget. Dette indikere, at den reducerede dokumentation og ændrede arbejdsgange ikke forringer den behandling, som familierne modtager.

Endelig konklusion

På baggrund af midtvejs- og slutevaluering af Frikommuneforsøget "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" er der meget der tyder på, at det er lykkedes at skabe bedre muligheder for, at iværksætte en mere fleksibel og gennemskuelig indsats over for udsatte familier i Ikast-Brande Kommune. Sammenlægningen af lov om social service § 52, stk. 3, nr. 2,3,6 og 9 har medvirket til, at der bliver anlagt en samlet helhedsbetragtning på støtten til barnet, den unge og familien samtidig med, at der er sparet unødigt bureaukrati og dokumentation i forbindelse med socialrådgiverens afgørelse om indsats, samt den løbende justering.

En grundtanke i frikommuneforsøget har været, at det for familierne er mindre relevant, om de får tilbud om praktisk pædagogisk støtte eller eksempelvis familiebehandling, så længe familien er inddraget i egen sag, og der arbejdes mod et fælles mål omkring den ønskede forandring. Interviewsne med familierne har vist, at livssituationen for dem alle i forskellig grad har kaldt på en hurtig og fleksibel indsats med mulighed for hurtig justering - uden socialrådgiveren først skal foretage nye afgørelser og partshøringer, som i sidste ende forsinker hjælpen og har negativ betydning for familierne.

Frikommuneforsøget har dermed bidraget til, at familiernes forløb i Familierådgivningen og i Familiehuset bliver anskuet, som en cirkulær proces, der i højere grad end den nationale lovgivning tager højde for, at familiernes livssituation ofte er kompleks og foranderlig.

Ikast-Brande Kommunes Intensioner med frikommuneforsøget "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" må på den baggrund siges, at være lykkedes.

Perspektivering

I perspektiveringen dykker vi ned i tre udviklingspunkter, som ligger i naturlig forlængelse af de konklusioner, som vi har draget af frikommuneforsøget "Mulighed for helhedsperspektiv på den iværksatte støtte".

Fleksibilitet

Der er et opmærksomhedspunkt i forhold til om fleksibiliteten udnyttes tilstrækkeligt i Familiehuset. Der er behov for løbende at drøfte dette på tværs af Familierådgivningen og Familiehuset, med henblik på at skabes klarhed omkring anvendelsen af flere indsatser samtidig, hvis en sag kalder på det. Derudover skal der skabes en større klarhed omkring, hvordan socialrådgiverne og familiebehandlerne skal agere i de tilfælde, hvor familierne er uenige i den indsats, som Familiehuset tilbyder.

Socialrådgiverens rolle

Socialrådgiverens rolle opleves mere utydelig i samarbejdet med Familiehuset pga. fritagelserne i frikommuneforsøget. Den klassiske socialrådgiver rolle, som den der beslutter indsatsen og løbende beslutter om indsatsen skal justeres, er ændret. Dette er under frikommuneforsøget lagt over på den enkelte familiebehandler. Frikommuneforsøget udfordrer definitionsretten på problem og løsning – for hvem har retten til at definerer sammensætningen af indsatsen? Disse overvejelser kan i nogle situationer skabe usikkerhed hos både socialrådgiver og familiebehandler. Det kræver en vedvarende nysgerrighed og villighed til at samarbejde for at finde på plads i de nye roller.

Retssikkerhed for borgeren

Borgerens retssikkerhed opleves generelt som god og i visse tilfælde styrket under de nye arbejdsgange i frikommuneforsøget. I evalueringen beskriver særlig familiebehandlerne, at borgerens retssikkerhed kan være truet – særlig i de sager hvor familien ikke ønsker den indsats, som familiebehandleren iværksætter. Familiebehandlerne kommer i disse situationer i tvivl om, hvorfor familien skal have en skriftlig afgørelse og dermed muligheden for at klage. Dette forhold skal der arbejdes videre med for at sikre, at der er klare retningslinjer for at håndtere dette dilemma, så borgerens retssikkerhed ikke forringes.

Betydningen for udviklingen af det sociale arbejde med udsatte familier

Erfaringerne fra frikommuneforsøget "Mulighed for helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" er vigtige, for den videre udvikling af socialt arbejde med udsatte børn og familier. Primært er det væsentligt at vurdere, om det vigtigt at partshøre, lave nye afgørelser og nye handleplaner, når man vil ændre en indsats fra eksempelvis familiebehandling til praktisk pædagogisk støtte.

Ikast-Brande Kommunes erfaringer viser, at familiernes "sagsflow" gennem systemet kan optimeres, hvis man tør stole på, at de fagprofessionelle, der kender familien, løbende sammen med familien kan justere, hvad indsatsen skal indeholde – uden at det medfører bureaukratiske processer og øget ventetid for borgerne. Erfaringerne fra frikommuneforsøget kalder på, at den professionelle dømmekraft kan spille en større rolle i arbejdet med udsatte børn og familier, så indsatsen hurtigere kan rettes til, hvis det er nødvendigt. Dette vil være med til at sikre, at borgerens vej gennem systemet forkortes – primært til glæde for borgerne, men også for de fagprofessionelle, som får mulighed for, at sætte deres faglighed i spil på nye måder.

Bilagsliste

Bilag 1. Projektbeskrivelse af Frikommuneforsøg "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte"

Ansøgning om konkrete forsøg i Frikommuneforsøg II

Vejledning til udfyldelse af skemaet kan findes på www.sim.dk/frikommuneforsog-ii/

Frikommunenetværk	Børn som vores vigtigste ressource		
Titel på forsøg	Paragraf 52 stk. 3. - Mulighed for helhedsperspektiv på den iværksatte støtte		
Deltagerkommuner	Guldborgsund, Gladsaxe, Ikast-Brande		
Faglig kontaktperson	Lena Marie Munk Troldborg, Ikast-Brande Kommune		
	Telefon	30670435	E-mail lmme@ikast-brande.dk
Netværkskoordinator	Susanne Schnohr		
	Telefon	25180250	E-mail susc@guldborgsund.dk
Dato for ansøgning	01.11.2017		

1. Beskrivelse af forsøget
<p>Baggrund og vision</p> <p>Dette forslag til frikommuneforsøg skal skabe bedre mulighed for hurtig, fleksibel, tilpasset, effektiv og gennemskuelig indsats for børn og unge og familier, som har behov for støtte efter Servicelovens § 52 stk. 3.</p> <p>For at opnå dette kræves der fritagelse for detaljerede afgørelser efter Servicelovens § 52. stk. 3. I dag anvendes der meget tid til beslutning om, hvilken foranstaltning efter § 52 stk. 3 der skal anvendes, tid til udfærdigelse af flere handleplaner ved flere samtidige indsatser, og tid til at træffe ny beslutning, hvis der ændres fra én indsats til en anden. Procedurer der (for familien) fjerner fokus på den støtte de har behov for. Det kan desuden opleves bureaukratisk og fremmedgørende for</p>

familieme i forhold til, at den indsats de selv ønsker bliver formaliseret på den måde, som loven kræver.

De nuværende proceskrav har den svaghed, at det at de overholdes, ikke i sig selv er en garanti for inddragelse af familien eller kvalitet i arbejdet. Perspektivet i frikommuneforsøget er derfor, at borgerens retssikkerhed vil centrere sig omkring, at de får den rigtige ydelse frem for den rigtige paragraf.

I lovforslag nr. L 178 til lov nr. 628 af den 11. juni 2010 (barnets reform) fremgår det tydeligt, at et centralt sigte har været afbureaukratisering og regelforenklning. Af lovforslaget fremgår bl.a:

"I forlængelse heraf indeholder forslaget om Barnets Reform en række afbureaukratiserende tiltag, med henblik på at skabe bedre mulighed for at de kommunale medarbejdere kan undgå at bruge tid på unødvendig administration." [...] "Endeligt har det været afgørende at rette fokus på kvaliteten i den indsats, der gives. Det er ikke tilstrækkeligt, at der træffes de rette afgørelser om børnene. Det er helt afgørende, at den støtte, der iværksættes, er af en sådan kvalitet, at barnet eller den unge udvikler sig"

Specifikt medførte vedtagelsen af ovenstående lovforslag at netop § 52 i Serviceloven blev forenklet da, som lovforslaget beskriver: *"Der er i de gældende regler et stort overlap mellem indsatsformerne "kontaktperson" og "personlig rådgiver" som kan give anledning til tvivl om, hvilken form for foranstaltning der skal anvendes. Derfor foreslås det at sammenskrive disse to indsatsformer."* [...]

På samme vis er det frikommunenetværkets opfattelse, at der er store overlap på indsatsformerne beskrevet nedenfor, hvorfor der søges om fritagelse fra denne opdeling. Frikommunenetværket ønsker således at understøtte og videreudvikle de intentioner, der blev introduceret med lovgivningen i forbindelse med barnets reform.

Afgrænsningen af forsøget

Der søges fritagelse fra dele af reglerne vedr. iværksættelse af foranstaltninger jf. Servicelovens § 52. Mere specifikt henvises til:

Serviceovens § 52 stk. 3 nr. 2

Serviceovens § 52 stk. 3 nr. 3

Serviceovens § 52 stk. 3 nr. 6

Serviceovens § 52 stk. 3 nr. 9

Ønsket er at ændre den opdeling, der er mellem de forskellige typer af foranstaltninger efter Servicelovens § 52. Det er målet, at det bliver muligt at anlægge en samlet helhedsbetragtning på støtten til barnet, den unge og familien. Det er opfattelsen, at den gældende lovgivning tager udgangspunkt i en funktionel opdeling af systemet, hvor tilgangen til barnet, den unge og familien let bliver fragmenteret. Som følge af opdelingen af typer af tilbud efter Servicelovens § 52 stk. 3 skabes der i dag et unødigt bureaukrati i forbindelse med beslutningen om og iværksættelsen af

støtteforanstaltninger. Dette gælder især i forhold til løbende justeringer af indsatsstyper.

Livssituationen hos børn, unge og familier i udsatte positioner kalder på hurtig og effektiv indsats, handlekraft og helhedssyn – og her er proceskravene en barriere.

Alternativt kan det foreslås, at der sker en udvidelse af loven med indførelse af ny § 52 stk. 3 nr. 10, som angiver, at det er muligt at træffe beslutning om, at kommunen kan tilrettelægge en kombineret og fleksibel indsats tilpasset familiens behov.

Udfordringer med gældende lovgivning

Når en kommune vurderer, at et barn eller ung er omfattet af målgruppen for særlig støtte jf. Servicelovens § 52, så foretages denne vurdering ud fra den socialfaglige vurdering, som kommunerne i frikommunenetværket nu kommer til at lave med de frikommuneforsøg, der blev godkendt i runde 1, hvor Folketinget vedtog de givne hjemler i lov om frikommunenetværk primo juni 2017¹. Her oplyses og begrundes sagen i stedet for den børnefaglige undersøgelse (§50).

Er konklusionen her (med inddragelse af barnet, familien og relevant privat og professionel netværk), at der er behov for intervention i forhold til familiedynamikken – så skal der aftales målsætninger for indsatsen. Med afsæt i de aftalte målsætninger, skal der træffes beslutning om, om målene skal nås via kontaktperson, familiebehandler eller pædagog i hjemmet. Frikommunenetværket finder, at denne skelen er mindre afgørende, da der er markante overlap i indsatserne, og det er målsætningerne og fremgangsmåden, som bør være afgørende, og som bør aftales i samarbejde med sagens parter.

For familierne er det mindre betydningsfuldt, om støtten er givet i medfør af den ene eller anden paragraf. Den gældende § 52 stk. 3. komplicerer derfor unødigt kommunernes tilgang og støtte til de udsatte børn, unge og familier.

Hvis der i dag træffes afgørelse specifikt om familiebehandling jf. Serviceloven, og kommunen og familien efterfølgende finder ud af, at familiebehandlingen ikke er den rigtige hjælp - eller den skal suppleres med eksempelvis fast kontaktperson jf. Servicelovens § 52 stk. 3. nr. 6 - så skal hele proceduren omkring revideret skriftelig børnefaglig vurdering, revurdering af målsætninger, partshøring, udarbejdelse af afgørelse, indhentelse af samtykke, m.m. gentages – uagtet at familien er enige heri.

Alt dette medfører, at der administrativt bruges unødigt tid og ressource på dokumentation frem for dialog og indsats i forhold til familien. Demæst forsinker det indsatsen i familierne, og i værste fald medfører det, at problemerne i familierne vokser, og motivationen for at skabe den fornødne forandring af hensyn til barnet eller unge falder.

Sociale forhold, herunder problemer for børn, unge og familier i udsatte positioner er mere dynamiske og omskiftelige end lovgivningen i dag kan imødekomme. Tanken er, at vi skal ændre vores praksis

¹ Det er en forudsætning for at gennemføre disse forsøg i praksis, at Børne- og Socialministeriet godkender uddybende ansøgninger fra hver af de tre kommuner i frikommunenetværket.

og procedure til at være mindre systemorienteret og mere borgerorienteret. Det gør vi ved at sørge for, at lovgivningen understøtter dynamiske processer og giver råderum til, at socialrådgiver i samarbejde med børn, unge og deres familier har en mindre bureaukratisk og mere smidig adgang til at iværksætte og ændre de tilbud, som skal bringe børn og unge i trivsel og udvikling.

Forslag til Loven

Frikommunenetværket vil samle Servicelovens § 52 stk. 3. nr. 2, 3, 6 og 9 til en samlet 'paragraf', og derved ikke skelne mellem disse foranstaltningstyper. En grundtanke er, at det for familierne er mindre relevant, om de får tilbud om praktisk pædagogisk støtte, familiebehandling, kontaktperson eller psykologsamtaler, så længe familierne hele tiden er inddraget i egen sag, og der samarbejdes mod et fælles mål omkring den ønskede forandring. Der ønskes i stedet mulighed for at iværksætte en familieorienteret/ familierettet indsats, som både kan være af kompenserende og udviklende karakter, hvor familien både får støtte, men samtidig også lære at stå på egne ben. Nuværende lovgivning forhindrer ikke iværksættelse af flere foranstaltningstyper, men der ønskes en langt mere fleksibel og omstillingsparat indgang til, hvordan indsatsen udmønter sig. Derfor er målet en samlet koordineret indsats med det formål at kunne tilbyde barnet, den unge og familien præcis den støtte de har behov for i den tid, de har brug for det.

Vurderes et barn eller ung at være i målgruppen for særlig støtte i form af en "Familieorienteret Indsats" (de indsatser som med aktuelt gældende lovgivning reguleres i Servicelovens § 52 stk. 3 nr. 2, 3, 6 eller 9), så iværksættes denne indsats på baggrund af aftaler indgået på netværksmøder og i samarbejde med familien. Familierne inddrages således kontinuerligt i tilrettelæggelsen af den indsats, som de tilbydes ligesom de fortløbende i samarbejde med de øvrige aktører, i såvel det private som det professionelle netværk, er inddraget i justeringen og planlægningen af indsatsen fremadrettet.

Begrebet indsats skal være mere vidtfavnende og fleksibelt, med sigte på det fælles formål der er formuleret i samarbejde med barnet, den unge og familien. Dermed vil sagens parter ikke skulle samtykke til "Praktisk pædagogisk støtte" men derimod til at modtage en "Familieorienteret Indsats" med et overordnet formål. Følgende er et konkret eksempel:

Formålet er at ændre Jacobs adfærdsmønstre sådan, at han ikke slår og sparker sine forældre, hvis de siger nej til ting han gerne vil. Det formål aftales på netværksmødet og midlet dertil kan f.eks. være, at forældrene tilegner sig kompetence i forhold til konfliktløsning, og Jacobs evne til affektregulering bedres. Herfra kan selve fremgangsmåden så inkludere elementer fra både familiebehandling (Servicelovens § 52.3.3) kontaktperson (Servicelovens § 52.3.6) og ART forløb (Servicelovens § 11.3), men det vil ikke være nødvendigt at iværksætte tre "parallelle forløb" med hver sin afslutning. Dette vil også åbne op for en langt større fleksibilitet i forhold til, at der sammen med familien kan tilrettelægges det enkelte udviklingsforløb, uden at sagen igen skal myndighedsbehandles med diverse juridisk regulerede sagsbehandlingskridt som skitseret tidligere.

Familierne er således hele tiden inddraget og vidende om hvad og hvilken metode, som de giver

deres samtykke til.

Hvis den iværksatte indsats ikke vurderes at opfylde de behov, som familien og myndighedssagsbehandleren anser som vigtige for at de fælles mål kan realiseres, så vil der med forsøget være en højere grad af fleksibilitet til hurtigere at kunne ændre og korrigerer i indsatsen end lovgivningen i dag tillader. Det centrale er, at familien og barnet hele tiden er inddraget og ved hvilke tiltag, der bliver iværksat og hvordan fremgangsmåden vil være. Det vil give en hurtigere og mere effektiv indsats i familierne, og mulighed for at sammensætte den rigtige hjælp i den konkrete situation, samtidig med at de forskellige indsatsformer kan tilbydes enkeltvis, i kombination med hinanden eller i forlængelse af hinanden. Det betyder, at der ikke løbende skal træffes nye afgørelser, og de tidligere beskrevet administrative procedurer – der ikke i sig selv skaber værdi i forhold til kerneopgaven – bortfalder. Børn, unge og familier i udsatte positioner er afhængige af at modtage hjælp fra kommunen, og her er ventetid en faktor, der skal begrænses.

Klageadgang

Et vigtig element i at sikre barnet eller den unge og familiernes retssikkerhed er at give dem adgang til at klage, såfremt der træffes afgørelser som de ikke er enige i – ligesom nuværende lovgivning gør. Nærværende ansøgning sigter dermed ikke mod at ændre gældende forhold omkring klageregler eller retssikkerhed reguleret i medfør af retssikkerhedsloven og forvaltningsloven.

2. Mål og forventede resultater

Det er målet, at der opnås en tidligere indsats, hurtigere opfølgning og større effekt, fordi der sættes tidligere ind. Derudover er det målet, at der opnås større tilfredshed med indsatserne hos familierne. Det forventes, at der kan frigøres betydelige ressourcer hovedsageligt i form af tid, som medarbejderen vil kunne anvende til hyppig opfølgning og stillingtagen til tilpasning af de indsatser, der ydes, og til arbejdet med relationerne til børn, unge og familierne.

Endvidere forventes det, at forsøget vil have positiv betydning for kvaliteten i de kommunale støttetilbud, i det der åbnes op for en mere dynamisk og fleksibel tilgang, der løbende kan justeres med afsæt i de særlige behov barnet, den unge eller familien har på ethvert givent tidspunkt af forløbet.

I forlængelse heraf er det endvidere forventningen, at den periode, hvor familien modtager støtte efter Servicelovens § 52, vil forkortes, da styringen af indsatsen i højre grad vil tage afsæt i de aftalte mål end i hvilken type af støtte der er iværksat.

Det forventes, at barnet, den unge og forældrene vil opleve en høj grad af medbestemmelse, og at de indsatser de tilbydes opleves som målrettet og tilpasset deres behov og livssituation.

3. Konkrete behov for forsøgshjemler, undtagelser fra gældende lovgivning mv.
Fritagelse fra Lov om Social Service § 52 stk. 3. nr. 2,3,6 & 9 Alternativt at der tilføjes nyt § 52 stk. 3 nr. 10, hvor der anføres "Kommunen kan træffe afgørelse om en om flere samtidige indsatser i en beslutning".
4. Hvordan realiseres de forventede resultater
Resultaterne søges realiseret gennem organisering af en effektiv sagsbehandling og de tilpassede behandlingsforløb, som vil blive mulige med den fritagelse, der ligger i frikommuneforsøget. Med det allerede vedtagne frikommuneforsøg fra runde 1 om, som også omhandler Servicelovens § 50 vil det blive muligt at lave en meget hurtig og sikker afklaring af behov og familiens ressourcer og den ønskede forandring. Inden for ca. 14 dage efter en underretning eller henvendelse fra en familie vil det være muligt at have afdækket familiens behov og ressourcer. Det vil være muligt i dialog med forældre, barn/unge og familiens private og professionelle netværk at træffe beslutning om ønskede forandringer og sætte mål for dem. Indsatsen skal være til rådighed og kunne sættes ind umiddelbart, med en opfølgning efter maksimalt 6 uger, således at det er muligt meget tidligt i et forløb at korrigere indsatsen, hvis ikke der umiddelbart ses en effekt. Både barn/ung og familie samt det involverede netværk inddrages ved de fastlagte opfølgninger. Indsatserne, der ydes, skal være velbeskrevne og baseret på anerkendte metoder eller praksis begrundet ud fra socialpædagogiske, terapeutiske, kognitive teorier, metoder, undersøgelser mv. Det kan f.eks. være metoder som FFT, PMTO, De Utrolige År og ART.
5. Evaluering
Evalueringsdesignet og valg af metoder vil blive tilrettelagt i samarbejde med VIVE og frikommunenetværket. Udgangspunktet vil være, at der udarbejdes måling af børns trivsel (før- og eftermåling) og kvalitative interview af familie og børn/unge om graden af medbestemmelse, fleksibilitet i foranstaltningerne etc. I forhold til evaluering vil der blive sat fokus på, om der frigøres tid fra beslutningsprocesser og dokumentation, og hvad denne tid anvendes til. Der skal endvidere foretages en faglig vurdering af, om foranstaltningerne har en bedre kvalitet og kortere behandlingstid. Her anvendes bl.a. F.I.T. (Feed back Informed Treatment) til vurdering af, om familierne oplever at have modtaget den rette indsats, og om de føler sig passende inddraget.

Bilag 2: Evalueringsdesign "Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte"

Dataindsamling – Frikommuneforsøg: "Mulighed for helhedsperspektiv på den iværksatte støtte"

Dette notat giver en oversigt over dataindsamlinger til frikommuneforsøget "Mulighed for helhedsperspektiv på den iværksatte støtte". Notatet indeholder følgende: beskrivelse af formål og mål med frikommuneforsøget, oversigt over dataindsamlingsmetoder, VIVEs evaluering fra frikommuneforsøget "fra dokumentation til relation", kvalitative interviews med familier, socialrådgivere og familiebehandlere, evaluering af barnet, den unge og familiens retssikkerhed, FIT- Trivselsdata og effektmål samt oversigt over dataindsamlinger og den tidsmæssige placering.

Mål og formål med frikommuneforsøget

Det overordnede mål med frikommuneforsøget er, at øge trivslen for udsatte børn, unge og familier. Forsøget skal ses i direkte forlængelse af det første godkendte frikommuneforsøg "fra dokumentation til relation", og har til formål at skabe bedre muligheder for en hurtig, fleksibel, tilpasset, effektiv og gennemskuelig indsats for udsatte børn, unge og familier, som har brug for støtte efter Servicelovens § 52, stk. 3, nr. 2,3,6 og 9.

Dette gøres ved at ændre den nuværende opdeling mellem de forskellige typer af foranstaltninger efter Servicelovens § 52 stk. 3. jf. ovenstående og sammenfatte dem under en samlet 'Familieorienteret indsats'. Ved at samle ovenstående foranstaltninger under en samlet indsats bliver det muligt at anlægge en samlet helhedsbetragtning på støtten til udsatte børn, unge og familier – uden at gå på kompromis med barnets, den unges og familiens retssikkerhed samt de forvaltningsretslige principper.

Formålet er at afprøve i hvilken udstrækning en øget fleksibilitet i lovgivningen styrker socialt udsatte børn og unges trivsel – en fleksibilitet i form af hurtigere at kunne ændre og korrigere i indsatsen, gennem øget inddragelse og involvering af barnet, den unge og familien.

Der er tale om en virkningsevaluering af forsøget, der skal sætte fokus på, om forandringerne i arbejds måderne ser ud til at bidrage til forsøgets formål.

Forventet virkning:

- Øget trivsel og udvikling hos udsatte børn og unge

Resultatmål:

- Oplever barnet, den unge og familien en større fleksibilitet i de indsatser som de modtager?
- Oplever barnet, den unge og familien sig involveret og inddraget i løsningen på deres problematikker?
- Kan der på baggrund af FIT-Score påvises en øget effekt i behandlingen og i samarbejdet mellem familien og terapeuten?
- Oplever familierne at være oplyst og gjort bekendt deres mulighed for at klage over afgørelser?

Oversigt over dataindsamlinger

Dataindsamling og forholdene heromkring beskrives, som de forekommer kronologisk i evalueringen:

1. Inddragelse af centrale elementer fra VIVEs evaluering af frikommuneforsøg "fra dokumentation til relation"
2. Kvalitative interviews med familier, socialrådgivere og Familiebehandlere
3. FIT - Trivselsdata og effektmåling

1. VIVE's evaluering fra frikommuneforsøg "fra dokumentation til relation"

Frikommuneforsøget "fra dokumentation til relation" bliver evalueret af VIVE – Det Nationale Forskning- og Analysecenter for Velfærd, både midtvejs i år 2019 og slutevalueret i 2020. Evalueringsnotatet indbefatter ikke frikommuneforsøg 2 "mulighed for helhedsperspektiv på den iværksatte støtte", men resultaterne fra evalueringen vil direkte kunne måle centrale elementer og effekter af indeværende frikommuneforsøg. VIVEs evaluering indeholder et omfattende og vidtrækkende dataindsamlingsapparat som måler på følgende:

1. Case data (varigheden fra perioden fra sagens start til iværksættelse af første indsats, typen af foranstaltning og omfanget af genunderretninger)
2. Administrative registerdata (særlig fokus på antallet af genunderretninger og ulovligt skolefravær).
3. Data om barnets trivsel, om familiens inddragelse samt om samarbejdsrelation.
4. Kvalitative interviews med medarbejdere og ledelse.
5. Kvalitative interviews med forældre.
6. Mini-survey blandt socialrådgivere.

Indeværende evalueringsdesign skal ses som supplement til VIVEs evaluering og vil forsøge at indfange de elementer, som indeværende forsøg har særligt fokus på, nemlig fleksibilitet i indsatsdelen. Det centrale fokus vil i dette evalueringsdesign skal være på selve udfører delen, altså i de indsatser, som familien modtager under et sagsforløb og kvaliteten og effekten af disse. VIVEs evalueringsdesign af "Fra dokumentation til relation" vedlægges dette dokument. I de følgende afsnit vil evalueringsdesignet af frikommuneforsøg "mulighed for helhedsperspektiv på den iværksatte støtte" blive udfoldet og præciseret mere indgående.

2. Kvalitative interviews med forældre og børn, socialrådgivere og familiebehandlere

Ikast-Brande Kommune vil gennemføre 8 semistrukturerede interviews med forældre og børn, der er tilbudt indsats inden for forsøgets ramme. For at sikre validitet vil de 10 sager blive tilfældigt udvalgt, så de ikke repræsenterer særligt komplicerede eller vellykkede forløb. Dette vil ske midtvejs i forsøget og til slut i henholdsvis forår 2019 og forår 2020 med 5 interviews i 2019 og 3 interviews i 2020. Som en del af evalueringen foretages der kvalitative interviews med socialrådgivere og familiebehandlere. Til midtvejsevalueringen af der foretaget 2 semistrukturerede interviews med 2 socialrådgivere og 2 familiebehandlere. Til slutevalueringen gennemføres der fokusgruppeinterview med 3 socialrådgivere, 3 Familiebehandlere og med teamlederne fra hhv. Familiehus og Familierådgivningen. Alle de interviewede medarbejdere er tilfældig udvalgt. Vi har valgt at interviewe alle teamledere for at få et ledelsesperspektiv på frikommuneforsøget.

Alle informanterne er interviewet om følgende kategorier;

Tabel 1.1

<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere fleksibiliteten i tilrettelæggelsen af familieorienteret indsats?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere involveringen og medinddragelsen af borgerne i den familieorienteret indsats?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere effekten af indsatsen?
<ul style="list-style-type: none">• Hvordan oplever borgere, socialrådgivere og familiebehandlere retssikkerheden for borgeren?

4. FIT – Trivselsdata og effektmåling

FIT er et evidensbaseret dialog- og evalueringsredskab og består af to skemaer med hver 4 spørgsmål med fokus på effekt og samarbejde. Skemaerne opdeles som følgende; **ORS**: Outcome Rating Scale og **SRS**: Session Rating Scale. Begge skemaer illustreres i det nedenstående. Alle spørgsmål i ORS og SRS scores på en Ipad, hvor der markeres på et linjestykke uden tal. Derefter omregnes scoringen til et tal mellem 1 og 10. Dette for at brugeren ikke husker tallet fra sidst og derved påvirkes til at justere scoringen i en bevidst retning. Et linjestykke uden tal forstærker den følelsesmæssige og intuitive scoring.

Formålet med ORS er at give behandleren feedback på hvordan borgeren trives og fungerer i hverdagen her og nu, og herved give behandleren en fornemmelse om behandlingen er hjælpsom og virkningsfuld. Formålet med SRS er at give behandleren en tilbagemelding på, hvordan denne kan udvikle sin praksis og tilpasse behandlingen til den enkelte borger eller familie. FIT er et samtaleredskab, der guider i forhold til temaer for samtalen, samt en struktureret evaluering af samarbejdet i det aktuelle forløb.

ORS – Outcome Rating Scale består af følgende 4 spørgsmål

5. **Hvordan har du haft det med dig selv (personligt velbefindende)**
6. **Nære relationer (familie, nære venner, m.fl.)**
7. **Socialt (arbejde, skole, bekendte)**
8. **Generelt (generel følelse af velbefindende)**

SRS – The Session Rating Scale består af følgende 4 spørgsmål

1. **Relation (føjte borgeren sig hørt, forstået og respekteret)**
2. **Mål og emner (blev der arbejdet med og talt om det borgeren ønsker)**
3. **Tilgang og metode (passede terapeutens måde at arbejde på til borgeren)**
4. **Generelt (var sessionen alt i alt passende)**

Ikast-Brande Kommune vil trække FIT-Outcome data ud til midtvejsevalueringen og til slutevalueringen i hhv. 2019 og 2020 og forholde disse til data fra forsøgets start tidspunkt. Den samlede evaluering af FIT vil både baseres på kvantitative og kvalitative data. Den kvantitative del af evalueringen vil udtrækkes på baggrund af en samlet ORS-score over alle de forløb der har modtaget familieorienteret indsats efter frikommuneforsøgets start. Herved bliver det muligt at se om de familier som modtager en familieorienteret indsats samlet oplever en stigning i deres trivsel og udvikling.

Da SRS-scoren rent kvantitativt ikke siger noget omkring familiernes oplevelse af fleksibilitet i indsatsen indsamles denne kvalitativt. Ved at operationaliserer SRS-scoren til en række spørgsmål i interviewguiden bliver det muligt at se om den iværksatte indsats har haft en positiv effekt på de interviewede familier.

Endvidere bliver det muligt at undersøge om hvorvidt familierne oplever, at det har været muligt at ændre i indsats og metode, hvis denne ikke har haft den ønskede effekt. Gennem de 5 interviews bliver det muligt at undersøge familiernes oplevelse af praksis, og om denne opleves som værende fleksibel med mulighed for justering ud fra den enkelte families individuelle behov.

Den samlede mængde data som indsamles, vil generere et solidt data- og evalueringsgrundlag, der kan sige om den behandling og metode, som de udsatte familier modtager under et behandlingsforløb har haft en effekt. Det vil endvidere være muligt at analysere om det påvirker behandlingskvaliteten, når vi går fra den nuværende opdeling mellem de forskellige typer af foranstaltninger efter Servicelovens § 52 stk. 3. og sammenfatter dem under en samlet – Familieorienteret indsats.

Interne konsulenter i Ikast-Brande Kommune uden relation til Familierådgivningen og Familiehuset vil stå for selve analysen og evalueringen af de data der udtrækkes. Der trækkes på konsulentbistand fra en superbruger og ekspert i FIT fra Familiehuset, så der skabes sikkerhed for den senere analyse og evaluering.

Nedenstående præsenteres et visuelt overblik over indsamlingsdata og tidsmæssig placering i hhv. 2019 og 2020.

Oversigt over dataindsamlinger og tidsmæssig placering

	2019 midtvejsevaluering	2020 slutevaluering
5. Inddragelse af VIVE's evaluering af frikommuneforsøg 1.	Efterår 2019	Efterår 2020
6. Interview med børn, unge og forældre	Der gennemføres 5 semistrukturerede interviews i efteråret 2019	Der gennemføres 3 semistrukturerede interviews i efteråret 2020
7. Interview med socialrådgivere og familiebehandlere	Der gennemføres 2 semistrukturerede interviews med 2 socialrådgivere og familiebehandlere	Der gennemføres fokusgruppeinterview med 3 socialrådgivere, 3 Familiebehandlere og med teamlederne fra hhv. Familiehus og rådgivning
8. FIF – trivselsdata og effektmåling	Data udtrækkes fra ca. 2000 sessioner efterår 2019	Data udtrækkes fra ca. 2000 sessioner efterår 2020

Bilag 3 Interviewguide Forældre og børn

Interviewguide til forældre og børn, frikommuneforsøg 2 – Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte

Baggrund

Ikast-Brande Kommune skal som del af evalueringen af frikommuneforsøg 2 gennemfører 5 semistrukturerede interviews i henholdsvis forår 2019 og forår 2020 med forældre og børn, der er tilbudt indsatser inden for forsøgets ramme. De interviewede familier er tilfældigt udvalgt og repræsenterer således ikke særlige vellykkede forløb. Familiernes interviews om følgende:

- Familiens oplevelse af fleksibilitet i indsatsen/ de indsatser som de modtager
- Familiens involvering og medinddragelse i egen sag
- Spørgsmål til jeres arbejde/relation til terapeuten fra Familiehuset
- Om målet med indsatsen er nået
- Familiens oplevelse af egen retssikkerhed

Ovenstående spørgsmål har været igennem en kodning, hvor der er blevet udarbejdet en række spørgsmål ud fra hvert af de forskellige punkter. For yderligere information se evalueringsdesign af frikommuneforsøg 2.

Interviewguide

Briefing	Spørgsmål
<ul style="list-style-type: none"> • Præsentation af interviewer og interviewets formål • Præsentation af interviewopdeling (Familiehus og Familierådgivning) • Præsentation af tidsramme: 30-40 minutter • Samtykke til optagelse af interview på diktafon • Fuld anonymisering af deltagere 	
Præsentation af informant(er)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hvad er navn og alder 2. Modtager I stadigvæk en indsats ved Familiehuset? 3. Hvad er årsagen til at I har modtaget/modtager en indsats fra Familiehuset?

<p>Punkt 1: Familiens oplevelse af fleksibilitet i indsatsen de har modtaget fra Familiehuset</p> <p>Hvilke forventninger havde I til indsatsen inden det gik i gang? Vidste I hvad indsatsen handlede om?</p>	<p>4. Hvordan har I oplevet den indsats som I har modtaget fra Familiehuset?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund/ giv eksempler <p>5. Hvordan har I oplevet sammensætningen af indsatsen? (indsatsform, mødeinterval, sted)</p> <p>6. Har der på et tidspunkt været behov for at ændre eller justere i indsatsen?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja; hvordan forløb det? - Hvis nej: hvad var årsagen hertil? <p>7. Oplevede I at indsatsen blev tilrettelagt løbende og passede til jeres familie og det I havde brug for?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund/ giv eksempler
<p>Punkt 2. Familiens involvering og medinddragelse i egen sag?</p> <p>Oplevede I at I fik en relevant indsats, som matchede de behov I havde?</p>	<p>8. På hvilken måde oplevede I at blive hørt og inddraget i forhold til den indsats som I har modtaget ved Familiehuset</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund/ giv eksempler <p>9. Oplevede I at have medindflydelse/ medbestemmelse på den indsats som I har modtaget?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja: begrund/ giv eksempler herpå - Hvis nej: begrund/ giv eksempler herpå <p>10. Hvilken betydning har jeres medindflydelse og inddragelse haft for jeres indsatsforløb i Familiehuset?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund/ Giv gerne eksempler herpå
<p>Punkt 3. SRS-spørgsmål</p>	<p>11. På hvilken måde oplevede du/I at blive hørt, set og forstået i samarbejdet med terapeuten fra Familiehuset?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund gerne med eksempler <p>12. På hvilken måde oplevede du at der blev arbejde med og talt om det du/I ønskede i samarbejde med terapeuten fra Familiehuset</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund gerne med eksempler <p>13. På hvilken måde oplevede/oplever du at terapeutens måde at arbejde på passede til jeres og dit barns behov?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund gerne med eksempler

	<p>14. På en skala fra 1-10 hvor 10 er det højeste hvordan din samlede oplevelse af sessionerne med terapeuten fra Familiehuset var?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund gerne tallet med uddybning
<p>Punkt 4. Om målet med indsatsen er nået</p>	<p>15. Hvilken effekt oplevede/oplever du/I at indsatsen har for jeres barn og familie?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund gerne med eksempler <p>16. Oplevede du/I at den iværksatte indsats bidrog til at løse de udfordringer der var?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja: på hvilken måde/ kom med eksempler - Hvis nej: Hvad var årsagen til at der ikke skete en forandring? <p>17. Oplevede I at der blev arbejdet med de mål som i sammen med socialrådgiveren havde udarbejdet på møderne?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, på hvilken måde/ kom med eksempler - Hvis nej, begrund/ kom med eksempler <p>18. oplevede du/I at I selv var med til at udarbejde mål og aftaler med indsatsen?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, hvilken betydning havde det for indsatsen? - Hvis nej, hvordan forløb det så? <p>19. Blev målet med indsatsen nået?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja: Begrund/ giv eksempel - Hvis nej: Begrund/ giv eksempel
<p>Punkt 5. Familiens oplevelse af egen retssikkerhed</p> <p>Har det været tydeligt for jer gennem forløbet, hvilken indsats I har sagt ja til?</p>	<p>20. Oplevede du/I jer inddraget i de beslutninger der blev taget undervejs i jeres sagsforløb sammen med socialrådgiveren?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja; begrund/ giv eksempler - Hvis nej: begrund giv eksempler <p>21. Har der været tidspunkter undervejs i indsatsen, hvor du/I ikke har været enig i de beslutninger der er blevet taget sammen med socialrådgiveren?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja: modtog du en skriftlig afgørelse og klagevejledning?

	<ul style="list-style-type: none"> - Hvis nej; Hvad var årsagen til enigheden? <p>22. Har der været tidspunkter undervejs i indsatsen, hvor du/I ikke har været enig i de mål som I sammen med socialrådgiveren udarbejdede på mødet?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, Hvad var årsagen hertil? - Hvis nej, Hvad var årsagen og modtog du en skriftlig afgørelse og klagevejledning? <p>23. Vurder på en skala fra 1-10 hvor 10 er det højeste hvor inddraget du/I har været i jeres forløb ved Familierådgivningen/ Familiehuset</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund gerne tallet med en uddybning
Afrunding	24. Er der noget du/I ønsker at fortælle eller noget vi ikke er kommet omkring som du gerne vil fremhæve?
Tak for deltagelse	

Bilag 4 Interviewguide Socialrådgivere

Interviewguide til socialrådgivere, frikommuneforsøg 2 – Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte

Baggrund

Ikast-Brande Kommune skal som del af evalueringen af frikommuneforsøg 2 gennemføre to semistrukturerede interviews i henholdsvis forår 2019 og forår 2020 med socialrådgivere, som har arbejdet med sager inden for forsøgets ramme. Formålet med frikommuneforsøg 2 er, at ændre den nuværende opdeling mellem de forskellige typer af foranstaltninger efter servicelovens § 52 stk. 3 nr. 2,3,6 og 9 og sammenfatte dem under en samlet 'Familieorienteret indsats'. De interviewede socialrådgivere er tilfældigt udvalgt, og de interviews om følgende;

- Socialrådgiverens oplevelse af dokumentation
- Socialrådgiverens oplevelse af fleksibilitet i de indsatser som familierne modtager
- Socialrådgiverens oplevelse af om målet med indsatsen er nået
- Socialrådgiverens oplevelse af familiens retssikkerhed
- Socialrådgiverens oplevelse af frikommuneforsøg 1 og 2 og deres interne samspil med hinanden

Ovenstående spørgsmål har været igennem en kodning, hvor der er blevet udarbejdet en række spørgsmål ud fra hvert af de forskellige punkter.

Interviewguide

Briefing	Spørgsmål
<ul style="list-style-type: none"> • Præsentation af interviewer og interviewets formål • Præsentation af tidsramme: 30-40 minutter • Samtykke til optagelse af interview på diktafon • Fuld anonymisering af deltagere 	
Præsentation af informanter	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hvad er navn og alder 2. Hvor længe har du/I været ansat i Familierådgivningen?
<p>Punkt 1: Socialrådgiverens oplevelse af dokumentation</p> <p>(her tænkes der i særlig grad på de lempelser som frikommuneforsøget medfører i socialrådgiverens administrative arbejde med handleplaner, afgørelse om nye foranstaltninger, partshøringer mm.)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 3. Har frikommuneforsøget haft betydning for dit forbrug af tid på dokumentation, særlig ift. Udarbejdelse af handleplaner, afgørelser om nye foranstaltninger, udsendelse af klagevejledninger og partshøringer mm. <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, på hvilken måde – kom gerne med eksempler?

<p>Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejds gange?</p>	<ul style="list-style-type: none">- Hvis nej, hvad er årsagen hertil, kom gerne med eksempler.4. Hvor meget tid vil du anslå du brugte på udarbejdelse af handleplaner, afgørelser om nye foranstaltninger mm. Før frikommuneforsøget?5. Hvor meget tid vil du anslå du nu bruger på udarbejdelse af handleplaner, partshøringer, afgørelser om nye foranstaltninger mm.?6. Hvilke fordele oplever du ved frikommuneforsøget ift. Tid på dokumentation?7. Hvilke ulemper oplever du ved frikommuneforsøget ift. Dokumentation?8. Oplever du at frikommuneforsøget frigiver mere tid til borgerne?<ul style="list-style-type: none">- Hvis ja, Hvordan kom gerne med eksempler- Hvis nej, årsagen hertil, kom gerne med eksempler
<p>Punkt 2. Socialrådgiverens oplevelse af fleksibilitet i de indsatser som familierne modtager</p> <p>Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejds gange?</p>	<ul style="list-style-type: none">9. Hvilke fordele medfører frikommuneforsøget ift. Familiehusets arbejde med familierne?<ul style="list-style-type: none">- Kom gerne med eksempler10. Hvilke ulemper medfører frikommuneforsøget ift. familiehusets arbejde med familierne?<ul style="list-style-type: none">- Kom gerne med eksempler11. Oplever I at frikommuneforsøget har medført at Familiehuset løbende justere i deres indsats over for familierne?<ul style="list-style-type: none">- Hvis ja, på hvilken måde?- Hvis nej, årsagen hertil?12. Hvilke fordele og potentiale er der forbundet med at Familiehuset har kompetencen til at beslutte og tilrettelægge indsats over for familien?<ul style="list-style-type: none">- Kom gerne med eksempler13. Hvilke udfordringer eller begrænsninger er der forbundet med at Familiehuset har kompetencen til at beslutte og tilrettelægge indsats over for familien?<ul style="list-style-type: none">- Kom gerne med eksempler

<p>Punkt 3. Socialrådgiverens oplevelse af om målet med indsatsen er nået</p> <p>Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejds gange?</p>	<p>14. Hvordan oplever I at Familiehuset arbejder med de mål der bliver udarbejdet på netværksmødet?</p> <p>15. Oplever I at familiens udfordringer bliver løst hurtigere gennem Frikommuneforsøget?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, hvad tænker du årsagen er hertil? - Hvis nej, hvad tænker du årsagen er hertil? <p>16. Oplever I at Familiehuset udnytter deres muligheder for at ændre og justere i indsatsen over for Familierne?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, kom gerne med eksempler - Hvis nej, Hvad tænker du årsagen er hertil?
<p>Punkt 4. Socialrådgiverens oplevelse af familiernes retssikkerhed</p> <p>Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejds gange?</p>	<p>17. Oplever du/I at familiernes retssikkerhed bliver forringet, forbedret eller er den samme som før frikommuneforsøget?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund, kom gerne med eksempler
<p>Punkt 5. Socialrådgivers oplevelse af frikommuneforsøg 1 og 2 og deres interne sammenspil med hinanden</p> <ul style="list-style-type: none"> - Frikommuneforsøg omhandler Fritagelse fra §50 undersøgelse, børnesamtaler og handleplaner 	<p>18. På hvilken måde oplever I at frikommuneforsøg 1 og 2 supplere hinanden?</p> <p>19. Hvilke potentialer er der forbundet med at Ikast-Brande Kommune er fritaget fra frikommuneforsøg 1 og 2?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund, kom gerne med eksempler <p>20. Hvilke begrænsninger/udfordringer er der forbundet med frikommuneforsøg 1 og 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund, kom gerne med eksempler
<p>Afrunding</p>	<p>21. Er der noget du/I ønsker at fortælle eller noget vi ikke er kommet omkring som du gerne vil fremhæve?</p>
<p>Tak for deltagelse</p>	

Bilag 5 Interviewguide Familiebehandlere

Interviewguide til Familiebehandlere, frikommuneforsøg 2 – Helhedsperspektiv på den iværksatte støtte

Baggrund

Ikast-Brande Kommune skal som del af evalueringen af frikommuneforsøg 2 gennemføre to semistrukturerede interviews i henholdsvis forår 2019 og forår 2020 med familiebehandlere, som har arbejdet med sager inden for forsøgets ramme. Formålet med frikommuneforsøg 2 er, at ændre den nuværende opdeling mellem de forskellige typer af foranstaltninger efter servicelovens § 52 stk. 3 nr. 2,3,6 og 9 og sammenfatte dem under en samlet 'Familieorienteret indsats'. Familiebehandlerne er tilfældigt udvalgt, og de interviews om følgende;

- Familiebehandlerens oplevelse af dokumentation i relation til deres arbejde med familierne
- Familiebehandlerens oplevelse af fleksibilitet og metodefrihed i indsatsen over for familierne
- Familiebehandlerens oplevelse af om målet med indsatsen er nået
- Familiebehandlerens oplevelse af familiens retssikkerhed
- Familiebehandlerens oplevelse af frikommuneforsøg 1 og 2 og deres interne samspil med hinanden

Ovenstående spørgsmål har været igennem en kodning, hvor der er blevet udarbejdet en række spørgsmål ud fra hvert af de forskellige punkter.

Interviewguide

Briefing	Spørgsmål
<ul style="list-style-type: none"> • Præsentation af interviewer og interviewets formål • Præsentation af tidsramme 1 time • Samtykke til optagelse af interview på diktafon • Fuld anonymisering af deltagere 	
Præsentation af informanter	22. Hvad er navn og alder 23. Hvor længe har du/I været ansat i Familiehuset?
Punkt 1: Familiehusets oplevelse af dokumentationsmængden? Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejdsgange?	1. Hvilke positive forandringer har socialrådgivernes nye måde at dokumenterer på for jeres arbejde med familier?

	<p>2. Hvilke udfordringer skaber den nye måde at dokumentere på for jeres arbejde?</p>
<p>Punkt 2. Familiehusets oplevelse af fleksibilitet og metodefrihed i de indsatser som familierne modtager</p> <p>Har I gjort brug af muligheden for fleksibilitet mellem SKP PPS og FAMBH?</p> <p>Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejds gange?</p>	<p>3. Hvilke fordele medfører metodefriheden i indsatser for jeres arbejde med familierne?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kom gerne med eksempler <p>4. Hvilke ulemper medfører metodefriheden ift. Jeres arbejde med familierne?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kom gerne med eksempler <p>5. Oplever I at frikommuneforsøget har medført at I i højere grad justere i jeres indsatser over for familierne?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, på hvilken måde? - Hvis nej, årsagen hertil? <p>6. Hvilke fordele og potentiale er der forbundet med at Familiehuset har kompetencen til at beslutte og tilrettelægge indsats over for familien?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kom gerne med eksempler <p>7. Hvilke udfordringer eller begrænsninger er der forbundet med at Familiehuset har kompetencen til at beslutte og tilrettelægge indsats over for familien?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kom gerne med eksempler
<p>Punkt 3. Familiehusets oplevelse af om målet med indsatsen bliver nået</p> <p>Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejds gange?</p>	<p>8. Oplever I at familiens udfordringer og målet med indsatsen bliver løst hurtigere gennem Frikommuneforsøget?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, hvad tænker du årsagen er hertil?

	<ul style="list-style-type: none"> - Hvis nej, hvad tænker du årsagen er hertil? <p>9. Oplever I at barnet/ den unge hurtigere kommer i trivsel efter frikommuneforsøget?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja: Hvad tænker du årsagen er hertil - Hvis nej, hvad tænker du årsagen er hertil? <p>10. Oplever I at Familiehuset udnytter deres muligheder for at ændre og justere i indsatsen over for Familieerne?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hvis ja, kom gerne med eksempler - Hvis nej, Hvad tænker du årsagen er hertil?
<p>Punkt 4. Familiehusets oplevelse af familiernes retssikkerhed</p> <p>Hvordan oplever I, at familiernes retssikkerhed bliver forringet/forbedret?</p> <p>Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejdsgange?</p>	<p>11. Oplever du/I at familiernes retssikkerhed bliver forringet, forbedret eller er den samme som før frikommuneforsøget?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund, kom gerne med eksempler
<p>Punkt 5. Familiehusets oplevelse af frikommuneforsøg 1 og 2 og deres interne sammenspil med hinanden</p> <ul style="list-style-type: none"> - Frikommuneforsøg omhandler fritagelse fra §50 undersøgelse, børnesamtaler og handleplaner <p>Hvordan har du ledelsesmæssigt understøttet medarbejderne i de nye arbejdsgange?</p>	<p>12. På hvilken måde oplever I at frikommuneforsøg 1 og 2 supplere hinanden?</p> <p>13. Hvilke potentialer er der forbundet med at Ikast-Brande Kommune er fritaget fra frikommuneforsøg 1 og 2?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund, kom gerne med eksempler <p>14. Hvilke begrænsninger/udfordringer er der forbundet med frikommuneforsøg 1 og 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - Begrund, kom gerne med eksempler

Afrunding	15. Er der noget du/I ønsker at fortælle eller noget vi ikke er kommet omkring som du gerne vil fremhæve?
Tak for deltagelse	

Bilag 6 FIT – Feedback Informed Treatment –

kilde: Socialstyrelsen, <https://vidensportal.dk/temaer/inddragelse/indsatser/feedback-informed-treatment-fit>

Feedback Informed Treatment (FIT)

Feedback Informed Treatment (FIT) er et evidensbaseret dialog- og evalueringsredskab, der er udviklet til professionelle behandlere og kan anvendes på alle behandlingsforløb. Formålet med FIT er at evaluere og forbedre kvaliteten og effektiviteten af den terapeutiske indsats ved at inddrage borgeren.

Finn Blickfeldt Juliussen & Maria Lene Aksglæde Dellgren | Socialstyrelsen

Feedback Informed Treatment (FIT) er et evidensbaseret dialog- og evalueringsredskab, der er udviklet særligt til professionelle behandlere og kan anvendes på alle behandlingsforløb. FIT er en metametode og kan derfor anvendes uafhængig af specifik målgruppe, behandlingsmetoder, referencerammer og pædagogiske tilgange.

Formålet med FIT er at evaluere og forbedre kvaliteten og effektiviteten af praktiske terapeutiske tilgange.

FIT består af to enkle skemaer, som anvendes i starten og i slutningen af hver behandlingssession. Skemaerne har fokus på effekt og samarbejde og udfyldes hver gang den professionelle og borgeren mødes i behandlingsprocessen. Svarene behandles efterfølgende med henblik på, hvordan behandleren kan udvikle sin praksis og tilpasse behandlingen til den enkelte borger.

Forskningen inden for FIT er hovedsageligt foretaget inden for terapeutisk behandling af voksne, hvilket betyder, at forskningen inden for anvendelsen af FIT til børn og unge er sparsom. I den følgende tekst vil anvendelsen af FIT til børn og unge i alderen 0-18 år være specifikt beskrevet, når forskningen præsenterer noget særskilt om brugen af FIT til denne aldersgruppe.

Målgruppen i teksten er benævnt som borger og dækker anvendelsen af FIT i forhold til voksne, unge og børn.

Hvor meget ved vi om indsatsen?

FIT er et evidensbaseret dialog- og evalueringsredskab, der består af 2 skemaer, der anvendes i henholdsvis starten og afslutningen af et møde mellem den fagprofessionelle og borgeren. FIT er udviklet særligt til professionelle behandlere og kan anvendes på alle behandlingsforløb.

FIT består af 2 skemaer, der benyttes som udgangspunkt for møderne mellem den fagprofessionelle og borgeren, hvor de taler sammen om borgerens oplevelse af indsatsens effekt og samarbejdet med den fagprofessionelle. Både indsatsen og samarbejdet bliver således evalueret. Med anvendelsen af FIT kan den professionelle undersøge den borgeroplevede effekt af indsatsen, udvikle sin praksis og tilpasse indsatsen til den enkelte borger. FIT kan også anvendes i gruppebaserede forløb (Miller et al., 2005).

FIT til borgere over 13 år

FIT til borgere over 13 år praktiseres ved hjælp af to korte spørgeskemaer: ORS-skemaet (Outcome Rating Scale) og SRS-skemaet (Session Rating Scale). Borgeren afkrydser ORS-skemaet, når samtalen eller

aktiviteten begynder og SRS-skemaet, når samtalen afsluttes. De 2 skemaer afkrydses ved hvert møde med den/de fagprofessionelle. Resultatet af scoringerne indtastes ved hver samtale eller aktivitet. På den baggrund dannes efterhånden 2 kurver, som illustrerer udviklingen i borgerens funktionsniveau (ORS) og borgerens oplevelse af relationen med den fagprofessionelle (SRS). Borgerens udvikling kan følges over tid og drøftes af borgeren og den fagprofessionelle (Miller et al., 2005). Gennem denne brug af skemaerne inddrages borgeren i egen behandling ved at få mulighed for at udtrykke, hvad der opleves relevant og irrelevant at tale om og inddrage i behandlingen, og hvorvidt den fagprofessionelle skal ændre på noget i relationen til borgeren. Borgerens vurdering af disse to aspekter i behandlingen giver den fagprofessionelle mulighed for at justere og tilrettelægge behandlingen, så den opfylder borgerens behov. Ved at følge de to kurver der efterhånden dannes i borgerens behandlingsforløb, inddrages og motiveres borgeren yderligere i egen behandling (SFI, 2016).

ORS og SRS skemaerne er godkendt som evidensbaseret praksis af SAMSHA's National Registry og Evidence-based Programs and Practices (NREPP).

ORS-skemaet

Borgerens afkrydsning i ORS-skemaet afspejler borgerens aktuelle funktionsniveau. Ud fra fire parametre indfanges borgerens vurdering af den indsats som ydes og dermed effekten af behandlingen. Det handler om borgerens personlige velbefindende, borgerens forhold til sine nære relationer, borgerens sociale funktionsniveau (arbejde, skole, bekendte) samt borgerens generelle velbefindende (Campbell & Hemsley, 2009). Formålet med ORS er at give feedback på, om der sker fremskridt i behandlingen her og nu. ORS-skemaet er derimod ikke designet til at forudsige, hvilken diagnose en borger vil kunne få. Det kan heller ikke måle reduktion i symptomerne (Duncan et al., 2003).

SRS-skemaet

Borgeren afkrydser SRS-skemaet, når samtalen eller aktiviteten slutter. Borgerens afkrydsning i SRS-skemaet afspejler borgerens oplevelse af relation med den fagprofessionelle. Her skal borgeren efter hver session score ud fra fire andre parametre, men udelukkende i relation til det samarbejde, der har været mellem den professionelle og borgeren. Det handler om borgerens oplevelse af den aktuelle samtale: relationen til terapeuten, relevansen af indholdet i samtalen, terapeutens metode samt den overordnede oplevelse af samtalen. Dette giver terapeuten mulighed for at opdage eventuelle problemer med relationen i denne enkelte samtale, og kan være udgangspunkt for en drøftelse mellem borger og behandler om mulige forbedringer af samarbejdet. Dialogen omkring scoring er med til at opfange ufrugtbare indsatser og sikre bedst muligt samarbejde (Miller & Bertolino, 2012; Campbell et al., 2009).

Der findes også en Group Session Rating Scale (GSR'er), der anvendes i gruppeterapiforløb (Duncan et al., 2003).

FIT til børn i alderen 6-12 år

De to skemaer, som indgår i FIT, er designet ud fra normer for voksne og unge fra 13 år og opefter. For børn i alderen 6 – 12 år er skemaerne designet med smileys i stedet for spørgsmål på fire skalaer, så børn bedre kan give deres vurdering af behandlingen. Disse skemaer spørger ind til det samme som skemaerne til voksne og hedder CORS skema (Children Outcome Rating Scale) og CSRS skema (Children's Session Rating Scale).

Da børn og unge fungerer på forskellige kognitive udviklingsniveauer, skal aldersinddelingen på skemaerne opfattes som vejledende. CORS og CSRS skemaerne samt ORS og SRS skemaerne anvendes efter, hvordan behandleren vurderer barnets eller den unges modenhed (Duncan et al., 2006).

I terapiforløb, hvor et barn (6 – 12 år) deltager med en forælder eller hele familien, kan barnet udfylde CSRS skemaet efter hver session for sig selv, når forældrene udfylder deres SRS skema. På denne måde får alle deltagere mulighed for at give udtryk for deres oplevelse af sessionen med terapeuten (Miller & Bertolino, 2012).

Der findes også en Child Group Session Rating Scale (CGSR) for børn i alderen 6-12 år, der indgår i et gruppeforløb (Duncan et al., 2003).

Parallelle bedømmelser

Parallelle bedømmelser (collateral scores) kan anvendes i behandlingen af børn i alderen 6-12 år. Her inddrages barnets netværk, det vil sige forældre eller fagprofessionelle som eksempelvis pædagoger, lærere og psykologer. Det sker ved, at netværket og barnet udfylder hvert sit CORS skema. Netværket udfylder det ud fra deres oplevelse af barnets trivsel. Efterfølgende er de forskellige vurderinger udgangspunkt for en snak i netværket om forskelle og ligheder i vurderingerne, og hvad det kan skyldes. Herigennem skabes et billede af, hvad der skal være fokus på i behandlingen, som kan fremme barnets trivsel (Duncan et al., 2006; SFI, 2016).

Implementering af brugen af parallelle bedømmelser kan være særlig krævende. Det skyldes, at deltagerne i netværket, ikke på samme måde som forældrene, er vant til at arbejde med FIT skemaerne, da de ikke deltager på hver session i familiebehandlingen (SFI, 2016).

FIT til børn under 6 år

For børn under 6 år anvendes YCORS-skemaet (The Young Childrens Outcome Rating Scale) og YCSRS-skemaet (Young childrens Session Rating Scale) som også er designet med smileys. Skemaerne er ikke valideret (Duncan et al., 2003). Det er værktøjer, der bl.a. kan anvendes i terapiforløb, hvor hele familien deltager. Formålet med skemaerne er at motivere små børn til at give udtryk for deres velbefindende og tilfredshed og udfyldes af barnet selv (Duncan et al., 2006).

Kilder

Campbell A. & Hemsley, S. (2009). *Outcome Rating Scale and Session Rating Scale in psychological practice: Clinical utility of ultra-brief measures* ([kan lånes gennem bibliotek.dk](#)). *Clinical Psychologist*, Vol. 13 (1), pp. 1-9

Duncan et al. (2003). *Young Child Outcome Rating Scale (YCORS)*

Duncan et al. (2006). *Giving Youth a Voice: A Preliminary Study of the Reliability and Validity of a Brief Outcome Measure for Children, Adolescents, and Caretakers* ([åbner som pdf](#)). *Journal of Brief Therapy*, Volume 5 (2), pp. 71-88

Miller et al. (2005). *The Partners for Change Outcome Management System*. *Journal of Clinical Psychology*, 61 (2), pp. 199-208

Miller, S. & Bertolino, B. (2012). *ICCE manuals on Feedback – Informed Treatment (FIT)* (betaling).

SFI, Det Nationale Forskningscenter for Velfærd (2016). *Evaluering af Feed Back- Informed Treatment ved Silkeborg Kommunes Familiecenter*.

FIT Data fra Familiehuset Ikast-Brande Kommune

Udtræk 2016-2017

 Statistik

Organisation

Filtre

fredag, 4. september 2020, 11:48

Forløb Start dato Slut dato
 01-maj-2016 – 30-apr-2017 ∞ – ∞

Brugere 43 items selected ▼

Organisation Ikast-Brande Kommune	Aktive	Inaktive
Clients with Treatment Episodes	2	519
Collateral Raters	0	371
Episodes	2	195
Sessions	52	2052
Average Sessions	26.00	10.52
Average Treatment Length (months)	46.58	7.01
Dropout Rate	-	2.1%
Clients		
Average Intake ORS	24.99	24.57
Average Intake ORS (Adults)	28.98	23.60
Average Intake ORS (Adolescents)	-	25.33
Average Intake ORS (Children)	-	27.89
Average Intake SRS	36.97	36.35
Average Raw Change	13.86	7.54
Percentage Reaching Target	100.0%	77.8%
Effect Size	0.81	0.83

Organisation Ikast-Brande Kommune	Aktive	Inaktive
Relative Effect Size	0.05	0.07
Collateral Raters		
Average Intake ORS	-	24.59
Average Intake SRS	-	38.65
Average Raw Change	-	8.22
Percentage Reaching Target	-	82.5%
Effect Size	-	0.89
Relative Effect Size	-	0.13
Aileen Harris (aijeh@ikast-brande.dk)		
Clients with Treatment Episodes	0	0
Collateral Raters	0	0
Episodes	0	0
Sessions	0	0
Average Sessions	-	-
Average Treatment Length (months)	-	-
Dropout Rate	-	-
Clients		
Average Intake ORS	-	-
Average Intake ORS (Adults)	-	-
Average Intake ORS (Adolescents)	-	-
Average Intake ORS (Children)	-	-
Average Intake SRS	-	-
Average Raw Change	-	-
Percentage Reaching Target	-	-

Udtræk 2017-2018

Udvalgte Status

Organisation

Filtrer

fredag, 4. september 2020, 08:25

Forløb Start dato Slut dato
01-maj-2017 – 30-apr-2018 ∞ – ∞

Brugere 43 items selected ▼

Organisation Ikast-Brande Kommune	Aktive	Inaktive
Clients with Treatment Episodes	19	693
Collateral Raters	18	444
Episodes	9	315
Sessions	309	2605
Average Sessions	34.33	8.27
Average Treatment Length (months)	32.71	6.26
Dropout Rate	-	2.9%
Clients		
Average Intake ORS	27.61	25.18
Average Intake ORS (Adults)	28.26	23.89
Average Intake ORS (Adolescents)	25.23	25.85
Average Intake ORS (Children)	28.23	28.97
Average Intake SRS	34.93	36.11
Average Raw Change	2.79	6.89
Percentage Reaching Target	62.5%	76.5%
Effect Size	0.48	0.82

Organisation Ikast-Brande Kommune	Aktive	Inaktive
Relative Effect Size	-0.28	0.06
Collateral Raters		
Average Intake ORS	23.39	24.53
Average Intake SRS	39.79	37.67
Average Raw Change	7.32	7.69
Percentage Reaching Target	75.0%	79.4%
Effect Size	0.67	0.86
Relative Effect Size	-0.10	0.09

Aileen Harris (aijeh@ikast-brande.dk)	Aktive	Inaktive
Clients with Treatment Episodes	0	19
Collateral Raters	0	16
Episodes	0	8
Sessions	0	64
Average Sessions	-	8.00
Average Treatment Length (months)	-	7.04
Dropout Rate	-	0.0%
Clients		
Average Intake ORS	-	21.84
Average Intake ORS (Adults)	-	18.66
Average Intake ORS (Adolescents)	-	31.39
Average Intake ORS (Children)	-	-
Average Intake SRS	-	34.17
Average Raw Change	-	9.09

Udtræk 2018-2019

Organisation

Filtre

fredag, 4. september 2020, 08:27

Forløb Start dato Slut dato
01-maj-2018 - 30-apr-2019 ∞ - ∞

Brugere 43 items selected

Organisation Ikast-Brande Kommune	Aktive	Inaktive
Clients with Treatment Episodes	86	740
Collateral Raters	42	440
Episodes	58	327
Sessions	948	2546
Average Sessions	16.34	7.79
Average Treatment Length (months)	20.21	5.73
Dropout Rate	-	3.4%
Clients		
Average Intake ORS	25.94	25.55
Average Intake ORS (Adults)	23.34	25.85
Average Intake ORS (Adolescents)	27.30	23.97
Average Intake ORS (Children)	25.04	28.30
Average Intake SRS	35.32	35.47
Average Raw Change	4.87	5.84
Percentage Reaching Target	70.8%	72.6%
Effect Size	0.55	0.73

Organisation Ikast-Brande Kommune	Aktive	Inaktive
Relative Effect Size	-0.21	-0.04
Collateral Raters		
Average Intake ORS	21.07	24.70
Average Intake SRS	36.71	36.82
Average Raw Change	7.89	7.14
Percentage Reaching Target	62.5%	79.6%
Effect Size	0.61	0.84
Relative Effect Size	-0.15	0.08

Aileen Harris (ajeh@ikast-brande.dk)	Aktive	Inaktive
Clients with Treatment Episodes	0	17
Collateral Raters	0	11
Episodes	0	8
Sessions	0	72
Average Sessions	-	9.00
Average Treatment Length (months)	-	7.10
Dropout Rate	-	0.0%
Clients		
Average Intake ORS	-	21.44
Average Intake ORS (Adults)	-	23.01
Average Intake ORS (Adolescents)	-	20.56
Average Intake ORS (Children)	-	-
Average Intake SRS	-	37.33
Average Raw Change	-	8.31

Udtræk 2019-2020

Organisation

Filtre

fredag, 4. september 2020, 08:08

Forløb Start dato
01-maj-2019 – 30-apr-2020

Slut dato
∞ –
∞

Medtag kun forløb der har mindst én af nedenstående etiketter
Familiebehandling § 52.3.3, Praktisk pædagogisk støtte i hjemmet (PPS)
§ 52.3.2, Rådgivningsforløb § 11.3, Støttekontaktpersoner (SKP)

Brugere 43 items selected

Organisation Ikast-Brande Kommune	Aktive	Inaktive
Clients with Treatment Episodes	190	240
Collateral Raters	107	135
Episodes	94	123
Sessions	705	664
Average Sessions	7.50	5.40
Average Treatment Length (months)	9.45	3.97
Dropout Rate	-	8.1%
Clients		
Average Intake ORS	24.06	23.69
Average Intake ORS (Adults)	22.78	22.29
Average Intake ORS (Adolescents)	24.78	23.12
Average Intake ORS (Children)	24.31	26.00
Average Intake SRS	35.87	35.56

Organisation Ikast-Brande Kommune	Aktive	Inaktive
Average Raw Change	6.47	6.53
Percentage Reaching Target	68.5%	66.7%
Effect Size	0.65	0.75
Relative Effect Size	-0.12	-0.01
Collateral Raters		
Average Intake ORS	23.29	24.06
Average Intake SRS	37.77	34.65
Average Raw Change	7.02	7.18
Percentage Reaching Target	71.2%	81.6%
Effect Size	0.65	0.89
Relative Effect Size	-0.11	0.12

Aileen Harris (ajeh@ikast-brande.dk)	Aktive	Inaktive
Clients with Treatment Episodes	10	9
Collateral Raters	6	4
Episodes	5	3
Sessions	16	10
Average Sessions	3.20	3.33
Average Treatment Length (months)	9.96	2.34
Dropout Rate	-	0.0%
Clients		
Average Intake ORS	23.63	23.21
Average Intake ORS (Adults)	28.51	20.01
Average Intake ORS (Adolescents)	19.96	25.80